

ΑΞΟΝΑΣ ΑΘΗΝΑ-ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ ΚΙΜΠΕΡΛΙ ΓΚΙΛΦΟΪΛ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΒΡΟ ΩΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ, Η ΝΕΑ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ενέργεια, άμυνα και η μεγάλη ναυπηγική συμφωνία με ΗΠΑ και Νότια Κορέα. Μία εβδομάδα που σφράγισε ακόμα περισσότερο τη συμμαχία, με την πρέσβη στην πρώτη γραμμή.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Στόχος η τρίτη θητεία με επενδύσεις, σταθερότητα και ανάπτυξη

Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ:

Η επόμενη μέρα της ανάπτυξης χτίζεται με επενδύσεις και ισχυρή χρηματοδότηση

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ

Ελλάδα και ΗΠΑ ενισχύουν τη στρατηγική τους συνεργασία στη ναυτιλία

ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Γεωργιάδης για Turkaegean:

«Οριστική δικαίωση των ελληνικών θέσεων και μεγάλη εθνική επιτυχία»

ΕΒΡΟΣ

18

«ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΒΡΟ ΩΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ Η ΕΛΛΑΔΑ ΙΣΧΥΡΟΠΟΙΕΙΤΑΙ»

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

7

ΕΠΕΝΔΥΣΗ-ΜΑΜΟΥΘ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

1,35 ΔΙΣ. ΕΥΡΩ

10.000 ΝΕΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΑ • ΗΠΑ • ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ

Η Αμερικανίδα Πρέσβης στην Ελλάδα, Κίμπερλι Γκιλφόιλ, τόνισε ότι η τριμερής αυτή συνεργασία υπερβαίνει τα όρια μιας επιχειρηματικής συμφωνίας.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ - ΑΤΤΙΚΑ ΤΙΜΕΣ

ΑΙΓΑΙΟ ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ»

Η τετραλογία «Αιγαίο Όρα Μηδέν» του Μίλτου Αντωνιάδη που φαντάζεται με ρεαλισμό έναν ελληνοτουρκικό πόλεμο

ΤΣΙΠΡΑΣ

12

ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΞΕΧΑΣΑΝ Ή ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ;
Από την επιστροφή Τσίπρα και το στοίχημα του ΠΑΣΟΚ έως το νέο πολιτικό φαινόμενο της Καρυστιανού

ΜΩΡΑΛΗΣ

25

Γιάννης Μώραλης και Άδωνις Γεωργιάδης στα εγκαίνια των νέων ΤΕΠ του «Μεταξά»
Νέα εποχή για την ογκολογική φροντίδα στον Πειραιά

ΧΑΡΔΑΛΙΑΣ

26

Χαρδαλιάς από τη Ρόδο: Η Αττική πρότυπο ανάπτυξης και διεκδίκησης ισχυρότερων Περιφερειών στην Ευρώπη

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ

23

Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΣΒΗΣΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ
Έκτακτο βοήθημα τον Ιούνιο, νέο «Σπίτι μου» στο τραπέζι και ένα στοίχημα που κρίνει το μέλλον μιας γενιάς

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ:

Στόχος η τρίτη θητεία με επενδύσεις, σταθερότητα και ανάπτυξη

Απολογισμό των κυβερνητικών παρεμβάσεων των τελευταίων ετών, αλλά και το στίγμα των επόμενων στόχων της κυβέρνησης, παρουσίασε ο Κυριάκος Μητσοτάκης μιλώντας στο συνέδριο «Επενδύοντας στην Αλλαγή: Πώς μεταμορφώνεται η Κρήτη» στα Χανιά.

Ο πρωθυπουργός υπογράμμισε ότι κατά την πρώτη κυβερνητική θητεία δόθηκε προτεραιότητα στη δημοσιονομική σταθερότητα, τη μείωση του χρέους και την ανάκτηση της επενδυτικής αξιοπιστίας της χώρας, ενώ στη δεύτερη θητεία το βάρος μεταφέρθηκε στις μεγάλες δημόσιες επενδύσεις. Ως χαρακτηριστικά παραδείγματα ανέφερε την ηλεκτρική διασύνδεση της Κρήτης με την ηπειρωτική Ελλάδα, το νέο αεροδρόμιο στο Ηράκλειο και την κατασκευή του ΒΟΑΚ, τα οποία, όπως είπε, αποτελούν βασικούς πυλώνες της νέας αναπτυξιακής φάσης του νησιού.

Αναφερόμενος στο συνολικό αποτύπωμα της διακυβέρνησής του, σημείωσε ότι η χώρα άφησε πίσω της την περίοδο της αυστηρής εποπτείας και πέτυχε να υλοποιήσει το μεγαλύτερο μέρος

των προεκλογικών της δεσμεύσεων. Παράλληλα, έκανε λόγο για αύξηση των εισοδημάτων, επιστροφή Ελλήνων από το εξωτερικό και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, επισημαίνοντας ωστόσο ότι εξακολουθούν να υπάρχουν πολίτες που αντιμετωπίζουν δυσκολίες. «Προετοιμαζόμαστε για μία τρίτη θητεία με δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις», τόνισε χαρακτηριστικά.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στη λειτουργία του κράτους, υποστηρίζοντας ότι από το 2019 εφαρμόστηκε ένα νέο μοντέλο διοίκησης με στόχους, συντονισμό και λογοδοσία. Όπως ανέφερε, η ψηφιακή μετάβαση του Δημοσίου αποτέλεσε κομβική μεταρρύθμιση, ενώ εξέφρασε την άποψη ότι η Ελλάδα πρέπει να διαμορφώσει ένα περιβάλλον που θα ενισχύει την ανάπτυξη και τη βιωσιμότητα.

Ο πρωθυπουργός στάθηκε επίσης στις προκλή-

σεις που σχετίζονται με την προστασία του περιβάλλοντος, τη διαχείριση των υδάτινων πόρων και την ενεργειακή μετάβαση. Επισήμανε ότι σημαντικό ποσοστό των απωλειών νερού προέρχεται από την άρδευση και υπογράμμισε την ανάγκη εξεύρεσης ενός πιο αποτελεσματικού μοντέλου διαχείρισης, ενώ αναφέρθηκε και στην ανάγκη ενίσχυσης της ευρωπαϊκής ανταγωνιστικότητας και της καινοτομίας.

Για το ζήτημα της ακρίβειας, ο Κυριάκος Μητσοτάκης επανέλαβε ότι «Η κρίση του προσιτού κόστους ζωής είναι πραγματική, πρέπει να το αναγνωρίζουμε και να εστιάζουμε σε αυτήν, αλλά η λύση δεν είναι να δίνουμε υποσχέσεις τις οποίες δεν μπορούμε να τηρήσουμε», επιμένοντας ότι κάθε κυβερνητική παρέμβαση πρέπει να κινείται εντός των δημοσιονομικών δυνατοτήτων της χώρας.

Αναφορικά με την ενέργεια, σημείωσε πως η Ελλάδα έχει εξελιχθεί σε καθαρό εξαγωγέα ηλεκτρικής ενέργειας, ενώ υπογράμμισε την ανάγκη για νέες επενδύσεις στα δίκτυα και τη διατήρηση ενός βιώσιμου δημόσιου χρέους.

Αιχμές άφησε και για τον Αλέξη Τσίπρα και τη νέα πολιτική του πρωτοβουλία, υποστηρίζοντας ότι η χώρα έχει ήδη δοκιμάσει τον λαϊκισμό στο παρελθόν και γνωρίζει τις συνέπειές του. «Τώρα όμως αναδύονται πάλι λαϊκιστές με rebranding με μια στρατηγική rebranding που λέει πάλι το ίδιο πράγμα. Οι άνθρωποι όμως θα πουν: την τελευταία φορά που το δοκιμάσαμε σχεδόν πτωχεύσαμε», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Κλείνοντας, ο πρωθυπουργός έστειλε μήνυμα τόσο προς τους πολίτες όσο και προς τα στελέχη της κυβέρνησης, ζητώντας ταπεινότητα, συνέπεια και λογοδοσία. Όπως είπε, η εμπιστοσύνη των πολιτών κερδίζεται όταν οι κυβερνήσεις τηρούν τις δεσμεύσεις τους και παράγουν απτά αποτελέσματα, εκφράζοντας την πεποίθηση ότι η σταθερότητα θα παραμείνει βασικό ζητούμενο για την ελληνική κοινωνία τα επόμενα χρόνια.

Παπαθανάσης: Η επόμενη μέρα της ανάπτυξης χίζεται με επενδύσεις και ισχυρή χρηματοδότηση

Την εκτίμηση ότι η αναπτυξιακή πορεία της ελληνικής οικονομίας έχει σταθερές βάσεις και θα συνεχιστεί και μετά την ολοκλήρωση του Ταμείου Ανάκαμψης διατύπωσε ο αναπληρωτής υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Νίκος Παπαθανάσης, κατά τη συμμετοχή του στην ημερίδα του Economist με θέμα «Επενδύοντας στην αλλαγή: Η Κρήτη σε μετάβαση».

Ο κ. Παπαθανάσης υπογράμμισε ότι η χώρα έχει αξιοποιήσει αποτελεσματικά τους ευρωπαϊκούς πόρους, επισημαίνοντας πως «όχι μόνο έχουμε διαχειριστεί κατάλληλα τα ευρωπαϊκά κονδύλια, αλλά έχουμε και τη δημόσια χρηματοδότηση που είναι διπλάσια της περιόδου 2021-2025 λόγω της δημοσιονομικής πορείας της χώρας. Το 2026-2030 θα έχουμε 22 δισ. ευρώ από 10 δισ. ευρώ την προηγούμενη περίοδο».

Παράλληλα, αναφέρθηκε στα εθνικά χρηματοδοτικά εργαλεία και στα δύο νέα Ταμεία που συγκεντρώνουν συνολικά 9 δισ. ευρώ. Όπως σημείωσε, επιπλέον 20 δισ. ευρώ θα κατευθυνθούν

στην οικονομία μέσω του νέου ΕΣΠΑ, η διάρκεια του οποίου έχει παραταθεί κατά ένα έτος. Σημαντική ώθηση αναμένεται να προσφέρει και το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο, ύψους 49,5 δισ. ευρώ, με τις σχετικές ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις να αρχίζουν να εισρέουν από το 2028. Αναφερόμενος στους βασικούς οικονομικούς δείκτες, τόνισε ότι οι επενδύσεις από το 10% του ΑΕΠ το 2019 έχουν φτάσει σήμερα στο 18%, ενώ η Ελλάδα δεν καταγράφει πλέον το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας στην Ευρώπη. Εξέφρασε επίσης την εκτίμηση ότι μέχρι το τέλος του 2027 η χώρα δεν θα διαθέτει το υψηλότερο δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών.

«Το DNA μας» είπε χαρακτηριστικά, «μας λέει ανάπτυξη και δημιουργία άνω των 600.000 θέσεων εργασίας. Μας λέει να στηρίξουμε την επιχειρηματικότητα και μπορούμε να βρούμε τη χρηματοδότηση και με τη βοήθεια των ευρωπαϊκών κονδυλίων και με τη βοήθεια του τραπεζικού τομέα».

Ο αναπληρωτής υπουργός υποστήριξε ακόμη ότι η Ελλάδα έχει ανταποκριθεί πλήρως στις δεσμεύσεις που έχουν τεθεί, επιτυγχάνοντας την εκπλήρωση των σχετικών υποχρεώσεων σε ποσοστό 100%, ενώ εμφανίστηκε βέβαιος ότι όλα τα έργα και οι παρεμβάσεις που έχουν αναληφθεί θα ολοκληρωθούν εντός των προβλεπόμενων χρονοδιαγραμμάτων.

ΑΞΟΝΑΣ ΑΘΗΝΑ ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Κίμπερλι Γκίλφοϊλ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΒΡΟ ΩΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ, Η ΕΛΛΑΔΑ ΙΣΧΥΡΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

Ενέργεια, άμυνα και η μεγάλη ναυπηγική συμφωνία με ΗΠΑ και Κορέα. Μία εβδομάδα που σφράγισε ακόμα περισσότερο τη συμμαχία, με την πρέσβη στην πρώτη γραμμή.

Σε επτά μόλις ημέρες, η πρέσβης των ΗΠΑ στην Αθήνα πέρασε από το βήμα ενός διεθνούς συνεδρίου για τη θαλάσσια οικονομία στα σύνορα του Έβρου και, λίγες ημέρες αργότερα, στην υπογραφή μιας συμφωνίας δισεκατομμυρίων για τα ναυπηγεία της Ελευσίνας. Διαφορετικές στάσεις, ένα ενιαίο μήνυμα: η ελληνοαμερικανική συμμαχία δεν μένει στα λόγια, περνά στην πράξη.

Η Κίμπερλι Γκίλφοϊλ δεν είναι πρέσβης των εθιμοτυπικών εμφανίσεων. Η πρώτη γυναίκα που εκπροσωπεί τις Ηνωμένες Πολιτείες στην Αθήνα κινήθηκε μέσα στην εβδομάδα σε τρία μέτωπα, τη θάλασσα, την άμυνα και την ενέργεια, δείχνοντας ότι για την Ουάσιγκτον η Ελλάδα δεν είναι ένας ακόμη εταίρος αλλά ένας πυλώνας στρατηγικής σημασίας.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Η αρχή έγινε τη Δευτέρα στο Blue Strategy Summit 2026, στο InterContinental της Αθήνας, υπό την αιγίδα της Προεδρίας της Δημοκρατίας. Από εκεί η πρέσβης μίλησε για μια συμμαχία που πατά σε τρεις βάσεις, την ασφάλεια, την ευημερία και τον κοινό στόχο, τοποθετώντας την κάτω από την ηγεσία του προέδρου Ντόναλντ Τραμπ και του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη. Η φράση που ξεχώρισε αφορούσε τη ναυτιλία. Ελλάδα και ΗΠΑ, είπε, ανακτούν από κοινού την κυριαρχία τους στον ναυτιλιακό τομέα και χτίζουν ένα ανοιχτό και προβλέψιμο επενδυτικό κλίμα. Πίσω από τη διατύπωση κρύβεται μια ολόκληρη ατζέντα: ναυπηγική βιομηχανία, θαλάσσια οικονομία, ενεργειακή ασφάλεια και αμυντική παραγωγή, με την Ελλάδα να παρουσιάζεται ως στρατηγικός κρίκος ανάμεσα στην Ευρώπη, την Αμερική και την Ασία.

ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ

Την επομένη, η εικόνα άλλαξε ριζικά. Η πρέσβης βρέθηκε στον Έβρο, στην πρώτη επίσημη επίσκεψή της στην περιοχή. Επισκέφθηκε στρατιωτικές εγκαταστάσεις και κατέληξε στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης, τον κόμβο που έχει εξελιχθεί σε κεντρικό σημείο εφοδιαστικής για το ΝΑΤΟ και τις αμερικανικές δυνάμεις στην ευρύτερη περιοχή. Εκεί το μήνυμά της ήταν ακόμη πιο άμεσο. Χαρακτήρισε την επίσκεψη κρίσιμη στους τομείς της εφοδιαστικής, της στρατιωτικής και της ενεργειακής συνεργασίας, και επανέλαβε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες θα παραμείνουν σταθερός σύμμαχος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Σε μια συνοριακή περιοχή με γνωστές ευαισθησίες, η παρουσία της Αμερικανίδας πρέσβη λειτούργησε από μόνη της ως δήλωση. Ακολούθησε επίσημο γεύμα προς τιμήν της, με συνομιλίες με τον περιφερειάρχη Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης Χριστόδουλο Τοψίδη και τον δήμαρχο Αλεξανδρούπολης Γιάννη Ζαμπούκη.

ΤΟ ΑΕΡΙΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ

Το νήμα που συνδέει αυτές τις στάσεις είναι η ενέργεια, το πεδίο στο οποίο η Γκίλφοϊλ έχει επενδύσει το μεγαλύτερο μέρος του πολιτικού της κεφαλαίου. Η θέση της είναι σταθερή: η ενέργεια βρίσκεται στην καρδιά της σχέσης Ελλάδας και ΗΠΑ και αποτελεί ραχοκοκαλιά για την ειρήνη και τη σταθερότητα.

Στο πλαίσιο αυτό, η χώρα αναδεικνύεται σε κόμβο διαμετακόμισης αμερικανικού υδροποιημένου φυσικού αερίου, με τον ρόλο της να ενισχύεται μέσα στο 2026.

Αιχμή της προσπάθειας είναι ο Κάθετος Διάδρομος, ο αγωγός που συνδέει την Ελλάδα με τη Βουλγαρία και, παραπέρα, με τη Ρουμανία, τη Μολδαβία και την

Ουκρανία. Η πλωτή μονάδα της Αλεξανδρούπολης και ο τερματικός σταθμός της Ρεβυθούσας τροφοδοτούν πλέον αμερικανικό αέριο προς τον βορρά, με το μερίδιο του αμερικανικού φυσικού αερίου στην ελληνική αγορά να έχει αυξηθεί κατακόρυφα τα τελευταία χρόνια. Η συνεργασία της πρέσβη με τον υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας Σταύρο

Παπασταύρου έχει δώσει ήδη απτά αποτελέσματα, με συμφωνίες που στηρίζουν την απεξάρτηση της περιοχής από το ρωσικό αέριο. Η ίδια, μέσα από τον επίσημο λογαριασμό της, έχει περιγράψει το εγχείρημα ως απόδειξη ότι η ενεργειακή ασφάλεια είναι εθνική ασφάλεια, ενώ έχει μεταβεί στο Βουκουρέστι και τη Σόφια για συνομιλίες με περιφερειακούς εταίρους πάνω στην ενίσχυση του διαδρόμου. Πρώτο αμερικανικό φορτίο με προορισμό την Ουκρανία έχει ήδη δρομολογηθεί μέσω της Ελλάδας και των βαλκανικών δικτύων, γεγονός που μετατρέπει τη χώρα από απλό σταθμό σε ενεργειακή πύλη ολόκληρης της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Η κορύφωση της εβδομάδας ήρθε την Παρασκευή, μέσα στην πρεσβευτική κατοικία των ΗΠΑ στην Αθήνα. Εκεί υπογράφηκε η στρατηγική συμμαχία της ελληνικής ONEX με την κορεατική Hanwha Ocean, μια συμφωνία που φέρνει κοντά Ελλάδα, Ηνωμένες Πολιτείες και Νότια Κορέα. Το Project Trident, όπως ονομάστηκε, προβλέπει τη δημιουργία ενός νέου ναυπηγικού, βιομηχανικού και αμυντικού οικοσυστήματος με επίκεντρο την Ελευσίνα, με επενδύσεις ύψους 1,35 δισεκατομμυρίων ευρώ και την προοπτική περίπου 10.000 θέσεων εργασίας. Στόχος είναι να εξελιχθεί η Ελευσίνα σε περιφερειακό κέντρο ναυπηγικής και αμυντικής υποστήριξης για την Ανατολική Μεσόγειο, τη Νοτιοανατολική Ευρώπη και τη Μαύρη Θάλασσα, εξυπηρετώντας τόσο το Πολεμικό Ναυτικό όσο και συμμαχικές δυνάμεις.

Η συμβολή της πρέσβη ήταν καθοριστική, καθώς φιλοξένησε την υπογραφή και έδωσε το πολιτικό βάρος της Ουάσιγκτον στο εγχείρημα. Η Γκίλφοϊλ χαρακτήρισε τη συμφωνία στρατηγική πρωτοβουλία που ξεπερνά τα όρια μιας απλής επιχειρηματικής συνεργασίας και αποτυπώνει κοινή δέσμευση των τριών χωρών στην ασφάλεια και την ευημερία της περιοχής. Υπογράμμισε ότι η τριμερής σύμπραξη μπορεί να αναδείξει την Ελλάδα σε βιομηχανικό κέντρο ναυτικής άμυνας, στηρίζοντας το αμερικανικό Ναυτικό, τον 6ο Στόλο, τις δυνάμεις του NATO και συμμαχικές χώρες, καθώς συνδυάζει την αμερικανική τεχνολογία, την κορεατική ναυπηγική τεχνογνωσία και τις δυνατότητες της ελληνικής βιομηχανίας. Από την ελληνική πλευρά, ο υφυπουργός Εξωτερικών Χάρης Θεοχάρης μίλησε για συμφωνία ιστορικής σημασίας, ενώ ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της ONEX Πάνος Ξενοκώστας σημείωσε ότι η χώρα μετατρέπεται πλέον σε παραγωγό αμυντικών δυνατοτήτων.

ΑΡΧΗ, ΟΧΙ ΚΟΡΥΦΩΣΗ

Το συμπέρασμα από αυτές τις επτά ημέρες είναι ξεκάθαρο. Η Γκίλφοϊλ χτίζει μια παρουσία που συνδυάζει τον συμβολισμό με την ουσία. Από το βήμα ενός συνεδρίου και τη γραμμή του Έβρου ως τα ναυπηγεία της Ελευσίνας, το αφήγημα παραμένει το ίδιο: μια Ελλάδα που οι Ηνωμένες Πολιτείες αναγνωρίζουν ως απαραίτητο σύμμαχο και μια συμμαχία που, σε μια ασταθή εποχή, αποκτά κάθε εβδομάδα και νέο περιεχόμενο. Με δεδομένο ότι η ίδια έχει προαναγγείλει επισκέψεις κορυφαίων Αμερικανών αξιωματούχων μέσα στη χρονιά, η εικόνα της τελευταίας εβδομάδας μοιάζει περισσότερο με αρχή παρά με κορύφωση.

Στην Αθήνα ο Ρούνιολφ Τζουλιάνι, σε δείπνο της Κίμπερλι Γκίλφοϊλ

Ποιοι υπουργοί ήταν στο τραπέζι

Στην Αθήνα βρέθηκε ο πρώην δήμαρχος της Νέας Υόρκης και πρώην συνεργάτης του προέδρου Τραμπ, Ρούντολφ Τζουλιάνι, και η πρέσβης των ΗΠΑ στην Αθήνα, Κίμπερλι Γκίλφοϊλ, παρέδωσε δείπνο προς τιμήν του στην αμερικανική πρεσβεία.

Το δείπνο παρατέθηκε, όπως αναφέρει η πρέσβης σε ανάρτησή της, για τα 82α γενέθλια τα οποία γιόρτασε ο πρώην δήμαρχος της Νέας Υόρκης.

Στο δείπνο παρακάθησαν οι υπουργοί Άμυνας, Νίκος Δένδιας, Ανάπτυξης, Τάκης Θεοδωρικάκος, ο υπουργός Μεταφορών, Χρίστος Δήμας, και ο αναπληρωτής υπουργός Μεταφορών, Κωνσταντίνος Κυρανάκης.

Η ανάρτηση της Κίμπερλι Γκίλφοϊλ:

Ήταν τιμή να παραθέσω γιορτή για τον αγαπητό μου φίλο δήμαρχο Rudy Giuliani στο Jefferson House χθες το βράδυ, με την ευκαιρία των 82ων γενεθλίων του. Ο Rudy δεν είναι απλώς ένας εξαιρετικός φίλος για τον @POTUS. Επίσης, κατέχει μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά της Αμερικής για την ακλόνητη ηγεσία του μετά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου. Εύχομαι στον δήμαρχο καλή υγεία, ευτυχία και πολλά χαρούμενα χρόνια μπροστά!

Όπως αποκάλυψε η Κίμπερλι Γκίλφοϊλ με τον Ρ. Τζουλιάνι ταξίδεψαν στη Σόφια της Βουλγαρίας και συνάντησαν την πρόεδρο Ιλιάνα Λότοβα, την υπουργό Ενέργειας, Ίβα Πέτροβα, και άλλους αξιωματούχους και συζήτησαν ευκαιρίες για την προώθηση του Κάθετου Διαδρόμου Αερίου.

Επένδυση-μαμούθ 1,35 δισ. ευρώ: Σχέδιο ONEX και Hanwha Ocean για ναυπήγηση υποβρυχίων στην Ελευσίνα

Η Αμερικανίδα Πρέσβης στην Ελλάδα, Κίμπερλι Γκιλφόιλ, τόνισε ότι η τριμερής αυτή συνεργασία υπερβαίνει τα όρια μιας επιχειρηματικής συμφωνίας

Μια ιστορική συμφωνία που αλλάζει ριζικά τις γεωπολιτικές και βιομηχανικές ισορροπίες στην Ανατολική Μεσόγειο υπογράφηκε στην πρεσβευτική κατοικία των ΗΠΑ στην Αθήνα. Η ελληνική ONEX και ο νοτιοκορεατικός κολοσσός Hanwha Ocean σφράγισαν μνημόνιο συνεργασίας για το «Project Trident».

Πρόκειται για ένα γιγαντιαίο επενδυτικό πρόγραμμα ύψους 1,35 δισεκατομμυρίων ευρώ που στοχεύει στη δημιουργία ενός υπερσύγχρονου ναυπηγικού, βιομηχανικού και αμυντικού οικοσυστήματος με επίκεντρο τα Ναυπηγεία Ελευσίνας, υπό τη στρατηγική ομπρέλα Ελλάδας, Ηνωμένων Πολιτειών και Νότιας Κορέας.

Η ακτινογραφία της επένδυσης: Οι τρεις φάσεις του Project Trident

Το μεγαλόπνοο σχέδιο έχει σχεδιαστεί να αναπτυχθεί σταδιακά σε τρία επίπεδα, μετατρέποντας την Ελευσίνα σε μια κάθετα ολοκληρωμένη εγκατάσταση:

1η Φάση (150 εκατ. ευρώ): Άμεση ενίσχυση των δυνατοτήτων συντήρησης και επισκευής πλοίων με τη δημιουργία νέων υποδομών και δεξαμενών μεγάλης κλίμακας.

2η Φάση (200 εκατ. ευρώ): Ριζική αναβάθμιση των λιμενικών υποδομών και ίδρυση σύγχρονων κέντρων logistics και εφοδιαστικής αλυσίδας.

3η Φάση (1 δισ. ευρώ): Η μεγαλύτερη φάση του έργου, που περιλαμβάνει την εγκατάσταση προηγμένου βιομηχανικού εξοπλισμού, αυτοματοποιημένων γραμμών παραγωγής και εξειδικευμένων υποδομών, ικανών να υποστηρίξουν ακόμη και προγράμματα ναυπήγησης

και τεχνικής υποστήριξης υποβρυχίων.

Έως 10.000 θέσεις εργασίας και 0,8% του ΑΕΠ

Οι οικονομικές και κοινωνικές προεκτάσεις του Project Trident για την Ελλάδα είναι τεράστιες: Αναμένεται να δημιουργηθούν έως και 10.000 άμεσες και έμμεσες θέσεις εργασίας υψηλής εξειδίκευσης μέσα στα επόμενα 5 έως 7 χρόνια.

Η ετήσια συμβολή του προγράμματος στην ελληνική οικονομία εκτιμάται ότι θα αγγίξει το 0,8% του ΑΕΠ.

Διασφαλίζεται η ισχυρή συμμετοχή της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας, με την ελληνική προστιθέμενη αξία να φτάνει το 70% στα προγράμματα που θα τρέξουν.

Στρατηγικό «οχυρό» για τον 6ο Στόλο των ΗΠΑ και το NATO

Η επιλογή της πρεσβευτικής κατοικίας των ΗΠΑ για την υπογραφή της συμφωνίας υπογραμμίζει τη βαθιά γεωπολιτική σημασία του έργου. Η Αμερικανίδα Πρέσβης στην Ελλάδα, Κίμπερλι Γκιλφόιλ, τόνισε ότι η τριμερής αυτή συνεργασία υπερβαίνει τα όρια μιας επιχειρηματικής συμφωνίας.

Όπως εξήγησε, η νέα δομή θα λειτουργεί ως περιφερειακό βιομηχανικό κέντρο ναυτικής άμυνας, έτοιμο να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού, του 6ου

Στόλου των ΗΠΑ, καθώς και δυνάμεων του NATO στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου και της Μαύρης Θάλασσας.

Από την πλευρά της ελληνικής κυβέρνησης, ο Υφυπουργός Εξωτερικών, Χάρης Θεοχάρης, έκανε λόγο για μια συμφωνία ιστορικής σημασίας που παντρεύει την αμερικανική αμυντική τεχνολογία, την κορεατική ναυπηγική υπεροχή και το ελληνικό εργατικό δυναμικό.

«Από αγοραστές, γινόμαστε παραγωγοί»

Ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της ONEX, Πάνος Ξενοκώστας, αποτύπωσε ανάγλυφα την επόμενη μέρα για τη χώρα:

«Η Ελλάδα μπορεί πλέον να περάσει από τον ρόλο του αγοραστή αμυντικών συστημάτων στον ρόλο του παραγωγού και υποστηρικτή προηγμένων ναυτικών και αμυντικών δυνατοτήτων».

Στο ίδιο κλίμα, ο Πρέσβης της Νότιας Κορέας, Ju-seong Lim, και ο Senior Vice President της Hanwha, Sean Seongwoo Park, εξήραν τη στρατηγική θέση της Ελλάδας, επισημαίνοντας ότι η μεταφορά τεχνογνωσίας από τη Σεούλ θα εκσυγχρονίσει πλήρως την εγχώρια βιομηχανία. Τέλος, ο εκπρόσωπος του ΕΚΕΦΕ «Δημόκριτος», Βασίλης Καρκαλέτσης, υπενθύμισε την ανάγκη να εκπαιδευτεί άμεσα μια νέα γενιά Ελλήνων επιστημόνων και μηχανικών που θα υποστηρίξουν αυτό το γιγαντιαίο τεχνολογικό άλμα.

Κικίλιας: Ελλάδα και ΗΠΑ ενισχύουν τη στρατηγική τους συνεργασία στη Ναυτιλία

Τη σημασία των ισχυρών δεσμών Ελλάδας και Ηνωμένων Πολιτειών στον ναυτιλιακό τομέα ανέδειξε ο υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Βασίλης Κικίλιας, κατά τη συνάντησή του με αντιπροσωπεία του αμερικανικού Κογκρέσου στο υπουργείο Ναυτιλίας, παρουσία του Αρχηγού του Λιμενικού Σώματος.

Της αντιπροσωπείας ηγήθηκε ο πρόεδρος της Υποεπιτροπής Θαλάσσιας Ισχύος της Επιτροπής Άμυνας της Βουλής των Αντιπροσώπων, Τρεντ Κέλι, με τις συζητήσεις να επικεντρώνονται στις προοπτικές περαιτέρω εμβάθυνσης των διμερών σχέσεων στον τομέα της ναυτιλίας και της θαλάσσιας συνεργασίας.

Ο κ. Κικίλιας τόνισε ότι «Η Ελλάδα και οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν μια σχέση που στη ναυτιλία δεν ξεκινά σήμερα. Έχει ιστορία, συνέχεια και στρατηγικό βάθος», επισημαίνοντας ότι οι δεσμοί των δύο χωρών στη θάλασσα παραμένουν ισχυροί από την εποχή των Liberty ships μέχρι τη σημερινή κυρίαρχη παρουσία της ελληνικής ναυτιλίας στις διεθνείς μεταφορές. Όπως ανέφερε, στο επίκεντρο των επαφών βρέθηκε η συνεχής αναβάθμιση της ελληνοαμερικανικής συνεργασίας στον ναυτιλιακό κλάδο, σε συνέχεια και των επαφών που είχε ο ίδιος στην Ουάσιγκτον το προηγούμενο διάστημα.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στον ρόλο της ελληνικής ναυτιλίας για το αμερικανικό εξωτερικό εμπόριο, σημειώνοντας ότι «Η ελληνική ναυτιλία αντιπροσωπεύει περίπου το 20% της παγκόσμιας χωρητικότητας σε dwt, ενώ ο ελληνόκτητος στόλος δεξαμενοπλοίων και LNG carriers αποτελεί έναν από τους πλέον αξιόπιστους παρόχους μεταφοράς αμερικανικών ενεργειακών προϊόντων».

Παράλληλα, συζητήθηκαν ζητήματα συνεργασίας στον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό, οι σχέσεις των Ακτοφυλακών των δύο χωρών, καθώς και οι

δυνατότητες ανάπτυξης του ευρύτερου ναυτιλιακού οικοσυστήματος σε τομείς όπως τα λιμάνια, τα ναυπηγεία, η ασφάλεια, η ενέργεια και η τεχνολογία. Ο υπουργός υπογράμμισε ακόμη ότι η Ελλάδα επιδιώκει να διαδραματίσει ενεργό ρόλο στη νέα προσπάθεια ανασυγκρότησης της αμερικανικής ναυτιλιακής βιομηχανίας, ενώ στάθηκε και στη συμβολή της ελληνικής ομογένειας στις ΗΠΑ, τονίζοντας πως «η ελληνική ομογένεια στις Ηνωμένες Πολιτείες, που παραμένει γέφυρα φιλίας, συνεργασίας και προόδου για τους δύο λαούς μας».

Καθαρός δρόμος για την τρίτη θητεία

Σταθερό προβάδισμα στις δημοσκοπήσεις, στόχος η ανεργία στο 6% και ένας αντίπαλος χώρος σε τέσσερα κομμάτια

Για πρώτη φορά από την αρχή της δεύτερης θητείας του, ο πρωθυπουργός έβαλε στο τραπέζι με τόση σαφήνεια τον επόμενο εκλογικό κύκλο.

Στο πρόσφατο συνέδριο του "Economis" μίλησε για κυβέρνηση με «ισχυρή δημοκρατική νομιμοποίηση» και ξεκάθαρη ατζέντα, υπενθυμίζοντας ότι η σύγκριση των δεσμεύσεων του 2023 με τα σημερινά παραδοτέα δείχνει υλοποίηση των περισσότερων από όσα είχαν υποσχεθεί. Λίγες εβδομάδες νωρίτερα, κλείνοντας το 16ο Συνέδριο της "Νέας Δημοκρατίας", είχε θέσει τον στόχο χωρίς περιστροφές: μια τρίτη συνεχόμενη τετραετία, κάτι που δεν έχει επιτύχει κανείς στη μεταπολίτευση με τους όρους που το επιδιώκει η σημερινή κυβέρνηση.

Ο οδικός χάρτης που περιέγραψε στηρίζεται σε τρεις πυλώνες. Πρώτος, μια ευημερία που φτάνει σε όλους, με ρητό στόχο την υποχώρηση της ανεργίας στο 6%. Δεύτερος, μια πατρίδα ασφαλής. Τρίτος, η θεσμική ανανέωση του κράτους και της δημόσιας ζωής, με αιχμή ακόμη και την αναθεώρηση του Συντάγματος. Το αφήγημα είναι αυτό της συνέχειας: μια μεταρρυθμιστική πορεία που δεν έχει ολοκληρωθεί και χρειάζεται χρόνο για να αποδώσει.

Τα νούμερα συνηγορούν σε αυτή τη στρατηγική περισσότερο από ποτέ τους τελευταίους μήνες. Η μέτρηση της "Real Polls" κατέγραψε ανάκαμψη της Νέας Δημοκρατίας στο "27,5%" στην πρόθεση ψήφου, σχεδόν τρεις μονάδες πάνω από τον Απρίλιο, όταν οι υπο-

“

Σε ένα τέτοιο τοπίο, το ερώτημα που κυριαρχεί στις πολιτικές συζητήσεις παραμένει το πότε θα στηθούν οι κάλπες.

θέσεις γύρω από τον "ΟΠΕΚΕΠΕ" είχαν πιέσει το κόμμα. Η "Interview" έδωσε καθαρό προβάδισμα με τη Νέα Δημοκρατία πρώτη και τη μάχη της δεύτερης θέσης να κρίνεται στο νήμα. Η εικόνα επαναλαμβάνεται και σε άλλες εταιρείες, με το κυβερνών κόμμα σταθερά μπροστά και τη διαφορά από τον δεύτερο να παραμένει διψήφια.

Το πιο ενδιαφέρον εύρημα δεν αφορά όμως την κορυφή, αλλά τη βάση. Η εμφάνιση των νέων κομματικών σχηματισμών, αντί να αποδυναμώσει τη Νέα Δημοκρατία, φαίνεται να λειτουργεί συσπειρωτικά για το εκλογικό της σώμα. Η δεξαμενή των αναποφάσιστων συρρικνώθηκε αισθητά, καθώς ένα τμήμα της μετακινήθηκε προς τα νέα σχήματα και ένα

άλλο επέστρεψε ενεργοποιημένο στην παράταξη. Με απλά λόγια, ο κατακερματισμός του ανταγωνισμού δουλεύει υπέρ του ισχυρότερου παίκτη.

Απέναντι, ο χώρος της αντιπολίτευσης μοιάζει με εργοτάξιο. Το υπό διαμόρφωση κόμμα του "Αλέξη Τσίπρα" διεκδικεί τη δεύτερη θέση και ανοίγει ξανά τον ανταγωνισμό για την ηγεμονία στην κεντροαριστερά. Το "ΠΑΣΟΚ" του Νίκου Ανδρουλάκη παλεύει να κρατήσει τα ηνία αυτού του χώρου. Η "Ελπίδα για τη Δημοκρατία" της Μαρίας Καρυστιανού κινείται σε διψήφια ποσοστά σε ορισμένες μετρήσεις, αντλώντας από την περιφέρεια της κεντροδεξιάς. Και ο "ΣΥΡΙΖΑ", που κάποτε κυβέρνησε τη χώρα, καταγράφεται πλέον σε ποσοστά που θέτουν ζήτημα κοινοβουλευτικής επιβίωσης.

Σε ένα τέτοιο τοπίο, το ερώτημα που κυριαρχεί στις πολιτικές συζητήσεις παραμένει το πότε θα στηθούν οι κάλπες. Ο πρωθυπουργός επιμένει δημοσίως στην εξάντληση της θητείας, αφήνοντας χρόνο στην οικονομία να δείξει αποτελέσματα και στην αντιπολίτευση να συνεχίσει να αναζητεί κοινό βηματισμό. Η μάχη, πάντως, δεν δίνεται μόνο στα ποσοστά. Δίνεται στο ποιος θα πείσει ότι έχει σχέδιο για την επόμενη ημέρα. Και προς το παρόν, σχέδιο με όνομα και ημερομηνία έχει παρουσιάσει η μία πλευρά.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΛΕΙΔΙ

ενέργειας και ασφάλειας

Με τον πόλεμο στο Ιράν να σκιάζει τις αγορές, η χώρα μετατρέπει τη θέση της σε διπλωματικό και ενεργειακό κεφάλαιο

Η διεθνής σκηνή του 2026 δεν προσφέρει την πολυτέλεια της εφησυχασμένης ανάγνωσης.

Η κρίση στη Μέση Ανατολή κρατά τις αγορές ενέργειας σε διαρκή εγρήγορση, με τις τιμές του υγροποιημένου φυσικού αερίου να αντιδρούν σχεδόν σε πραγματικό χρόνο σε κάθε εξέλιξη γύρω από τις μεγάλες θαλάσσιες οδούς. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, η Αθήνα δεν αρκείται στον ρόλο του παρατηρητή. Επιχειρεί να αναδείξει την Ελλάδα σε σταθερό κρίκο της ευρωπαϊκής ενεργειακής αλυσίδας.

Η λογική είναι απλή και ταυτόχρονα φιλόδοξη. Η χώρα τοποθετείται ως ενεργειακή γέφυρα ανάμεσα στην Ευρώπη, την Ανατολική Μεσόγειο και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι σταθμοί υγροποιημένου αερίου, ο κάθετος διάδρομος που μεταφέρει ποσότητες προς τη Νοτιοανατολική και Κεντρική Ευρώπη, καθώς και οι νέες συμφωνίες προμήθειας αμερικανικού φορτίου, συνθέτουν μια στρατηγική που στοχεύει στη μείωση των εξαρτήσεων της ηπείρου από περιοχές υψηλού ρίσκου. Όταν ο υπουργός Ενέργειας υπογραμμίζει ότι στον 21ο αιώνα η

ενέργεια είναι μορφή ισχύος, δεν διατυπώνει θεωρία. Περιγράφει την πραγματικότητα μιας αγοράς όπου το πλεονέκτημα της υποδομής μεταφράζεται σε γεωπολιτικό βάρος. Το ενεργειακό σκέλος δεν στέκεται μόνο του. Συνδέεται με μια ευρύτερη αναβάθμιση των συμμαχιών της χώρας. Η επίσκεψη του Εμανουέλ Μακρόν στην Αθήνα την άνοιξη σφράγισε μια Ενισχυμένη στρατηγική Εταιρική Σχέση με τη Γαλλία, που εκτείνεται από την άμυνα και την οικονομία ως την τεχνολογία, το μεταναστευτικό και την πολιτική προστασία.

Ο Γάλλος πρόεδρος επανέλαβε στα ελληνικά το ιστορικό «Ελλάς Γαλλία συμμαχία», ενώ οι δύο πλευρές περιέγραψαν τη ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής του άρθρου 42.7 ως θεμέλιο της σχέσης τους. Πέρα από τον συμβολισμό, το ζητούμενο πλέον είναι η μετάβαση από τις διακρατικές υπογραφές σε ουσιαστικές βιομηχανικές συνεργασίες, με κοινά αμυντικά προγράμματα και ενοποιημένες εφοδιαστικές αλυσίδες. Στον άλλο πυλώνα βρίσκονται οι Ηνωμένες Πολι-

τείες. Η Ουάσιγκτον αντιμετωπίζει την Ελλάδα ως απαραίτητο εταίρο για την ασφάλεια στην Ανατολική Μεσόγειο, με τη συνεργασία να εκτείνεται στην ενέργεια, την άμυνα και τη σταθερότητα της ευρύτερης περιοχής. Το στοιχείο για την ελληνική διπλωματία είναι λεπτό. Καλείται να διατηρήσει ανοιχτές και τις δύο γραμμές, του ατλαντικού και του ευρωπαϊκού άξονα, σε μια περίοδο που οι σχέσεις εντός του NATO δοκιμάζονται και η συζήτηση για την αυτονομία της ευρωπαϊκής άμυνας αποκτά νέο βάρος.

Η εικόνα που προκύπτει είναι μια χώρα που προσπαθεί να μετατρέψει την αβεβαιότητα σε ευκαιρία. Δεν πρόκειται για ουδετερότητα ούτε για επιλογή στρατοπέδου, αλλά για την επιδίωξη ενός ρόλου χρήσιμου και στους δύο. Η ενέργεια προσφέρει το υλικό υπόβαθρο, οι συμμαχίες το πολιτικό βάθος. Αν η στρατηγική αποδώσει, η Ελλάδα θα βγει από την τρέχουσα κρίση όχι απλώς αλώβητη, αλλά με μεγαλύτερη βαρύτητα από αυτή με την οποία μπήκε.

Alco:

Διψήφιο προβάδισμα για τη ΝΔ, δεύτερη δύναμη η παράταξη Τσίπρα, ντέρμπι για την τρίτη θέση

Ισχυρό προβάδισμα της Νέας Δημοκρατίας καταγράφει νέα δημοσκόπηση της Alco για λογαριασμό του Flash.gr, με το κυβερνών κόμμα να διατηρεί διαφορά 10,7 ποσοστιαίων μονάδων από τη δεύτερη πολιτική δύναμη.

Σύμφωνα με τα ευρήματα της έρευνας, η Νέα Δημοκρατία συγκεντρώνει 23,5% στην πρόθεση ψήφου επί των έγκυρων ψηφοδελτίων, ενώ στη δεύτερη θέση βρίσκεται η Ελληνική Αριστερή Συμπάραταξη του Αλέξη Τσίπρα με 12,8%.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η μάχη για την τρίτη θέση, καθώς το ΠΑΣΟΚ καταγράφεται στο 10% και η Ελπίδα για τη Δημοκρατία της Μαρίας Καρυστιανού ακολουθεί πολύ κοντά με 9,5%.

Στις επόμενες θέσεις βρίσκονται το ΚΚΕ με 6,4%, η Ελληνική Λύση με 6,3%, η Πλεύση Ελευθερίας με 3,2%, το ΜέΡΑ25 με 2,6% και η Νίκη με 1,7%. Την ίδια ώρα, ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζεται στο 1,5%, καταγράφοντας

ιδιαίτερα χαμηλές επιδόσεις, ενώ οι αναποφάσιμοι φτάνουν το 17,3%.

Η έρευνα καταγράφει επίσης τη σύνθεση της εκλογικής βάσης της Ελληνικής Αριστερής Συμπάραταξης. Πάνω από τους μισούς υποστηρικτές της, ποσοστό 56%, προέρχονται από τον ΣΥΡΙΖΑ του 2023, ενώ σημαντικές μετακινήσεις καταγράφονται και από την Πλεύση Ελευθερίας με 28% και το ΠΑΣΟΚ με 8%. Παράλληλα, εισροές εμφανίζονται από το ΜέΡΑ25, την Ελληνική Λύση και το ΚΚΕ, καθώς και από πολίτες που δεν είχαν συμμετάσχει στις προηγούμενες εκλογές.

Στο ερώτημα για το ποιος πολιτικός θα μπορούσε να αποτελέσει τον πιο δύσκολο αντίπαλο για τον Κυριάκο Μητσοτάκη σε μια μελλοντική εκλογική αναμέτρη-

ση, το μεγαλύτερο ποσοστό των ερωτηθέντων, 29%, απαντά ότι δεν θεωρεί πως υπάρχει κάποιος ιδιαίτερα ισχυρός αντίπαλος.

Ακολουθεί ο Αλέξης Τσίπρας με 25%, ενώ τρίτος καταγράφεται ο Νίκος Ανδρουλάκης με 15%. Η Μαρία Καρυστιανού συγκεντρώνει 7%, ενώ χαμηλότερα ποσοστά λαμβάνουν ο Κυριάκος Βελόπουλος, ο Δημήτρης Κουτσούμπας και η Ζωή Κωνσταντοπούλου.

Τα ευρήματα της δημοσκόπησης επιβεβαιώνουν τη διατήρηση της κυριαρχίας της Νέας Δημοκρατίας, ενώ αναδεικνύουν ως βασική εξέλιξη την ισχυρή παρουσία της παράταξης του Αλέξη Τσίπρα στη δεύτερη θέση και τον ανταγωνισμό που διαμορφώνεται για την τρίτη θέση μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Μαρίας Καρυστιανού.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΞΕΧΑΣΑΝ Ή ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ;

Από την επιστροφή Τσίπρα και το στοίχημα του ΠΑΣΟΚ έως το νέο πολιτικό φαινόμενο της Καρυστιανού

Από την ΕΛΑΣ του Τσίπρα ως την Ελπίδα της Καρυστιανού, τι πουλάει κάθε κόμμα, ποια είναι η πραγματική του δύναμη και γιατί οι πολίτες δείχνουν να ξεχνούν τόσο εύκολα το 2015

Κάθε φορά που ένα νέο κόμμα μπαίνει στη βιτρίνα, η πρώτη εντύπωση που λείπει. Η δεύτερη ανάγνωση, όμως, είναι αυτή που μετράει. Και σήμερα, με την επανεμφάνιση του Αλέξη Τσίπρα, με την Ελπίδα για τη Δημοκρατία της Μαρίας Καρυστιανού και με ένα ΠΑΣΟΚ που παλεύει να κρατήσει το κεκτημένο του, το ελληνικό πολιτικό σκηνικό μοιάζει με αγορά γεμάτη φρέσκες συσκευασίες και παλιά προϊόντα. Αξίζει να δούμε τι ακριβώς προσφέρει ο καθένας και πόσα πραγματικά πιάνει στο ταμείο των δημοσκοπήσεων.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ Η ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

Ο Αλέξης Τσίπρας επέλεξε το Θησείο, με φόντο την Ακρόπολη, για να αποκαλύψει το όνο-

“

Λίγοι όμως απαντούν στο πραγματικό ερώτημα του πολίτη, που δεν είναι ποιος φωνάζει δυνατώτερα, αλλά ποιος έχει σχέδιο για την επόμενη ημέρα.

μα του νέου του φορέα: Ελληνική Αριστερή Συμπαράταξη, με το ακρωνύμιο ΕΛΑΣ. Η επιλογή δεν είναι αθώα. Φωνητικά παραπέμπει στη λέξη Ελλάς, σε μια προσπάθεια να ντυθεί το εγχείρημα με πατριωτικό μανδύα. Ταυτόχρονα όμως ξυπνά και τη μνήμη του ΕΛΑΣ της Κατοχής, του ένοπλου σκέλους του ΕΑΜ, ενώ συμπίπτει και με το καθιερωμένο αρκτικόλεξο της Ελληνικής Αστυνομίας. Τρεις διαφορετικές αναγνώσεις σε μία λέξη και καμία από αυτές τυχαία.

Η κυβερνητική πλευρά το υποδέχθηκε με σαρκασμό, με τον Κυριάκο Μητσοτάκη να αναρωτιέται δημοσίως αν πρόκειται απλώς για τον ΣΥΡΙΖΑ με νέο ΑΦΜ. Από την άλλη, ο Άδωνις Γεωργιάδης σημείωσε ότι το όνομα ενδέχεται να μην περάσει καν τον έλεγχο του Αρείου

Πάγου, λόγω της σύγχυσης με την Αστυνομία. Πέρα από τη νομική διάσταση, η ίδια η παρουσία είχε έντονη σκηνοθεσία, με ένα κοριτσάκι να παραδίδει στον πρώην πρωθυπουργό το χαρτί με το όνομα. Εικόνες που θύμισαν σε πολλούς παλαιότερες, πασοκογενείς τελετουργίες. Η συσκευασία, με άλλα λόγια, ήταν φροντισμένη. Το περιεχόμενο μένει να αποδειχθεί.

Η ΒΟΛΙΚΗ ΛΗΘΗ ΤΟΥ 2015

Εδώ βρίσκεται και το πιο ενδιαφέρον πολιτικό φαινόμενο. Ένα τμήμα της κοινής γνώμης δείχνει διατεθειμένο να δώσει νέα ευκαιρία σε έναν πολιτικό που η διακυβέρνησή του σηματοδεύτηκε από μία από τις πιο επικίνδυνες περιόδους της μεταπολίτευσης. Η μνήμη, όπως φαίνεται, είναι βολικά βραχεία.

Αξίζει να θυμηθούμε. Το καλοκαίρι του 2015 η χώρα οδηγήθηκε σε κλειστές τράπεζες, σε κεφαλαιακούς ελέγχους που ταλαιπώρησαν για χρόνια νοικοκυριά και επιχειρήσεις, και σε ένα δημοψήφισμα που διχάσε την κοινωνία για να καταλήξει, λίγες ημέρες αργότερα, στην υπογραφή ενός τρίτου μνημονίου σκληρότερου από όσα είχε καταγγείλει η ίδια η τότε κυβέρνηση. Η αφήγηση της ρήξης κατέληξε σε μια συμφωνία προσαρμογής, με κόστος που πλήρωσε ο πολίτης. Το να επιστρέφει σήμερα ο πρωταγωνιστής εκείνης της περιόδου ως φορέας ανανέωσης, χωρίς ουσιαστικό απολογισμό, είναι μια πρόκληση προς τη συλλογική μνήμη. Και η δουλειά του σοβαρού Τύπου είναι ακριβώς να μην αφήνει αυτή τη μνήμη να σβήσει.

ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ Η ΧΑΜΕΝΗ ΠΡΩΤΙΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Το ΠΑΣΟΚ του Νίκου Ανδρουλάκη πουλάει την εικόνα της σοβαρής, υπεύθυνης κεντροαριστεράς, της επόμενης κυβέρνησης που περιμένει τη σειρά της. Η πραγματικότητα των αριθμών, ωστόσο, είναι σκληρή. Στις πιο πρόσφατες μετρήσεις το κόμμα έχει χάσει το διψήφιο ποσοστό και υποχωρεί προς το 9%, καθώς η επανεμφάνιση Τσίπρα του τρώει ακριβώς το ίδιο ακροατήριο. Αντί να εδραιωθεί ως ο φυσικός πόλος απέναντι στη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται ξανά σε αμυντική θέση, να υπερασπίζεται τη δεύτερη θέση που θεωρούσε δεδομένη. Πουλάει σταθερότητα, αλλά αγοράζει αβεβαιότητα.

Η ΕΛΠΙΔΑ ΧΩΡΙΣ ΠΥΞΙΔΑ

Η Ελπίδα για τη Δημοκρατία της Μαρίας Καρυστιανού είναι ίσως το πιο ενδιαφέρον φαινόμενο. Γεννημένη μέσα από τον πόνο και την αγανάκτηση, πουλάει την καθαρότητα του μη

πολιτικού, την υπόσχεση ότι θα κάνει αυτό που το σύστημα δεν έκανε. Στις δημοσκοπήσεις πιάνει αξιοσημείωτα ποσοστά, που σε ορισμένες μετρήσεις την τοποθετούν ακόμη και τρίτη δύναμη. Το πρόβλημά της, όμως, είναι η έλλειψη πυξίδας. Ένα κίνημα που τοποθετείται κάπου ανάμεσα στο κέντρο και την κεντροδεξιά, χωρίς ξεκάθαρο πρόγραμμα διακυβέρνησης, μπορεί να εκφράζει τη διαμαρτυρία αλλά δυσκολεύεται να τη μετατρέψει σε πρόταση εξουσίας. Η αγανάκτηση είναι καύσιμο, δεν είναι όμως πορεία.

ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΚΟΜΜΑΤΑ, ΣΤΑΘΕΡΟΙ ΚΑΙ ΟΡΙΑΚΟΙ

Στον υπόλοιπο χάρτη, η εικόνα είναι πιο προβλέψιμη. Το ΚΚΕ πουλάει συνέπεια και σταθερότητα και πράγματι παραμένει σταθερό γύρω στο 7%, με ένα πιστό ακροατήριο αλλά και ένα ταβάνι που σπάνια ξεπερνά. Η Ελληνική Λύση του Κυριάκου Βελόπουλου πουλάει πατριωτισμό και αντισυστημική ρητορική, κινούμενη στη ζώνη του 5% έως 9% ανάλογα με τη μέτρηση. Η Πλεύση Ελευθερίας της Ζωής Κωνσταντοπούλου πουλάει την αδιάκοπη καταγγελία, βλέπει όμως μέρος των ψηφοφόρων της να μετακινείται προς τα νέα σχήματα και υποχωρεί. Η Φωνή Λογικής κινείται οριακά γύρω από το όριο του 3%, ενώ ο άλλοτε πανίσχυρος ΣΥΡΙΖΑ έχει συρρικνωθεί σε ποσοστά που αγγίζουν τη μονάδα, μια εικόνα που από μόνη της λέει πολλά για το πού κατέληξε το αφήγημα του 2015.

Η ΕΙΚΟΝΑ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ

Αν βάλει κανείς όλα τα κομμάτια δίπλα δίπλα, το συμπέρασμα είναι σαφές. Απέναντι σε μια Νέα Δημοκρατία που διατηρεί καθαρό προβάδισμα γύρω στο 30%, ο αντίπολος χώρος είναι μοιρασμένος σε επτά και οκτώ διαφορετικές βιτρίνες, καθεμία με το δικό της προϊόν και καμία με αρκετή δύναμη να διεκδικήσει την πρώτη θέση. Καθένας πουλάει κάτι: ανανέωση, καθαρότητα, σταθερότητα, οργή. Λίγοι όμως απαντούν στο πραγματικό ερώτημα του πολίτη, που δεν είναι ποιος φωνάζει δυνατότερα, αλλά ποιος έχει σχέδιο για την επόμενη ημέρα.

Ο ίδιος ο πρωθυπουργός χαρακτήρισε αυτό το τοπίο πολιτική Βαβέλ, και η εικόνα δεν απέχει από την πραγματικότητα. Όσο η αντιπολίτευση πολλαπλασιάζει τα ονόματα χωρίς να πολλαπλασιάζει τις ιδέες, η επιλογή του εκλογικού σώματος γίνεται απλούστερη, όχι δυσκολότερη. Και η μνήμη, αυτή η δύσκολη και ενοχλητική μνήμη του τι σημαίνει η κάθε επιλογή στην πράξη, παραμένει το ισχυρότερο όπλο του ψηφοφόρου. Αρκεί να μην την αφήσει να σβήσει.

σαρμογής, με κόστος που πλήρωσε ο πολίτης. Το να επιστρέφει σήμερα ο πρωταγωνιστής εκείνης της περιόδου ως φορέας ανανέωσης, χωρίς ουσιαστικό απολογισμό, είναι μια πρόκληση προς τη συλλογική μνήμη. Και η δουλειά του σοβαρού Τύπου είναι ακριβώς να μην αφήνει αυτή τη μνήμη να σβήσει.

από το Σωτήρη Σκουλούδη

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

«ΑΙΓΑΙΟ ΏΡΑ ΜΗΔΕΝ»

Η τετραλογία που φανιάζεται με ρεαλισμό έναν ελληνοτουρκικό πόλεμο

Έφθασε η «Μέρα της Κρίσης», ο συγγραφέας μιλάει στους Attica Times

Η τετραλογία «Αιγαίο Ώρα Μηδέν» του Μίλτου Αντωνιάδη είναι από τα πιο φιλόδοξα και ρεαλιστικά πολεμικά μυθιστορήματα που έχουν γραφτεί στη σύγχρονη ελληνική λογοτεχνία.

Αφετηρία της είναι ένα «ατύχημα» στο Αιγαίο, με φόντο τις γεωτρήσεις, την ΑΟΖ και την εύθραυστη ισορροπία Ελλάδας - Τουρκίας, και εξελίσσεται σε ένα πλήρες σενάριο ελληνοτουρκικού πολέμου: από τον πρώτο αιφνιδιαστικό γύρο σύγκρουσης μέχρι έναν πόλεμο διάρκειας και, τελικά, την τελική αναμέτρηση.

Μέσα από τέσσερα βιβλία – «Το Πρώτο Αίμα», «Σκοτεινός Ουρανός», «Κατάσταση Πολιορκίας» και τώρα «Η Μέρα της Κρίσης» – ο Αντωνιάδης στήνει ένα πολεμικό θρίλερ που πατά πάνω σε πραγματικά δόγματα, οπλικά συστήματα και γεωπολιτικές ισορροπίες, αλλά αφηγείται τα πάντα μέσα από τα μάτια ζωντανών χαρακτήρων: πιλότων, ναυτικών, ειδικών δυνάμεων, διπλωματών και πολιτικών ηγετών. Η σειρά συνομιλεί ευθέως με την ελληνική γεωπολιτική ανησυχία: τι σημαίνει ένας «σύντομος πόλεμος» με την Τουρκία, τι αλλάζει αν ο πόλεμος γίνει παρατεταμένος, ποιο είναι το κόστος για κοινωνία και οικονομία και – κυρίως – τι μένει την «επόμενη μέρα».

Με αφορμή την κυκλοφορία του τέταρτου και τελευταίου βιβλίου, «Η Μέρα της Κρίσης», Οι Attica Times συνομίλησαν με τον Μίλτο Αντωνιάδη για το πώς γεννήθηκε η τετραλογία, πόση έρευνα κρύβεται πίσω από τις σελίδες της και τι θέλει ο ίδιος να κρατήσει ο αναγνώστης όταν κλείσει τον τελευταίο τόμο.

► **Κύριε Αντωνιάδη, ολοκληρώσατε πλέον την τετραλογία «Αιγαίο Ώρα Μηδέν». Πώς νιώθετε που φτάσατε στο τέλος αυτού του έργου;**

Ολοκληρώθηκε ένα έργο στο οποίο έχω δουλέψει περίπου 4,5 χρόνια. Είναι ένα ταξίδι και – μπορεί να ακούγεται βαρύ – αλλά για μένα είναι ένα έργο ζωής. Ξεκίνησε με το «Πρώτο Αίμα», που εκδόθηκε από τις εκδόσεις Memento τον Νοέμβριο του 2020. Όταν άρχισα να το γράφω, το είχα φανταστεί ως ένα αυτόνομο βιβλίο και τέλος.

Περιέγραφε μία περίπτωση σύγκρου-

“ Στην Ελλάδα ζήσαμε δεκαετίες λέγοντας «αν γίνει πόλεμος θα είναι πολύ περιορισμένος». Βλέπουμε όμως παγκοσμίως ότι οι κατασώσεις αγριεύουν. Η Τουρκία αγριεύει, και δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα υποκύψει σε πιέσεις και θα σταματήσει ένας πόλεμος, αν ανοίξει η «πόρτα του φρενοκομείου».

σης στο Αιγαίο, κυρίως αεροναυτικής, που θα προέκυπτε από ένα ατύχημα μετά από κρίση με τα τουρκικά γεωτρύπανα, την ΑΟΖ κτλ., αν κάτι πήγαινε λάθος. Φωτογράφιζε δηλαδή το καλοκαίρι του 2020 και το πώς θα μπορούσαν τα πράγματα να έχουν εξελιχθεί πολύ πιο άγρια – κι αυτά συχνά κρίνονται σε λεπτομέρειες, σε ατυχήματα, σε ατυχείς συνδέσεις στιγμών.

Είχα στο μυαλό μου ένα ειδικό κοινό, ανθρώπους υποψιασμένους σ' αυτά τα θέματα, και έγραφα με γλώσσα τεχνική και επιχειρησιακά εμβαθυσμένη. Το βιβλίο όμως είχε πολύ μεγάλη επιτυχία και με τράβηξε, με ρούφηξε: από αφήγηση γεγονότων και ανάλυση έγινε μυθιστόρημα με ήρωες.

► **Πότε συνειδητοποιήσατε ότι δεν θα μείνει σε ένα βιβλίο, αλλά θα εξελιχθεί σε σειρά;**

Ήδη πριν εκδοθεί το «Πρώτο Αίμα» είχα αρχίσει να σκέφτομαι το ίδιο το σενάριο που πραγματευόταν: έναν σύντομο πόλεμο Ελλάδα – Τουρκίας, που μοιραία θα σταματήσει επειδή ανήκουμε στο ΝΑΤΟ και μετά θα καθίσουμε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Εκεί όμως υπάρχουν τεράστια ζητούμενα: ναι, μπορεί να λήξει ο πόλεμος και να έρθει ανακωχή και διαπραγμάτευση, αλλά το κρίσιμο είναι τι θα έχει συμβεί μέχρι τότε. Από ποια στρατιωτική θέση θα διαπραγματευτείς;

Το βιβλίο είχε μεγάλη επιτυχία, αλλά εγώ ήθελα να δοκιμάσω να αγγίξω ένα ακόμη πιο δύσκολο θέμα: πώς η Ελλάδα θα μπορούσε να εμπλακεί σε πόλεμο διάρκειας, όχι 24–72 ωρών ή μιας εβδομάδας. Εκεί αλλάζουν εντελώς τα ζητούμενα. Έτσι αποφάσισα ότι πρέπει να γίνει τριλογία – τότε έτσι την είχαμε ανακοινώσει με τον εκδότη: θα χρειαζόταν δεύτερο βιβλίο για το «μετά» την ανακωχή του πρώτου, και πώς οδηγούμαστε σε σύρραξη όπου δεν πέφτει ποτέ «λευκή πετσέτα».

► **Ας μείνουμε λίγο στο «Πρώτο Αίμα»: τι είχατε στο μυαλό σας όταν το γράφατε;**

Το «Πρώτο Αίμα» φωτογράφιζε πολύ την κατάσταση που γνωρίζαμε – από πλευράς στρατιωτικής ισχύος και γεωπολιτικά – για τις δύο χώρες, την περίοδο που γραφόταν, τέλη '21 – αρχές '22. Το μυθιστόρημα σου δίνει τη δυνατότητα να κάνεις κάτι παραπάνω: να μιλήσεις για τα ίδια πράγματα πιο ζωντανά, μέσα από φανταστικούς χαρακτήρες που τα βιώνουν.

Έχοντας γράψει πολλές αναλύσεις στον ειδικό Τύπο για να πω κάποιες απόψεις και αγωνίες, είδα ότι όταν γράφεις μέσα από ήρωες που έχουν drones πάνω από το κεφάλι τους, παρεμβολές, τις δυσκολίες του πολέμου στον αέρα, στη θάλασσα, στο βυθό,

“ Ο «Σκοτεινός Ουρανός» ρίχνει επίτηδες τον ρυθμό μειά το «Πρώτο Αίμα» και στην αρχή αυτό ξενίζει κάποιους. Είναι πιο στρατηγικό βιβλίο: ανεβαίνει από το τακτικό στο στρατηγικό επίπεδο.

στην επιφάνεια, όλα γίνονται πολύ πιο ζωντανά. Οι φανταστικοί χαρακτήρες μπορούν να ταξιδέψουν τον αναγνώστη πολύ περισσότερο από ένα «simulation» σενάριο.

Νομίζω ότι γι' αυτό είχε τόσο μεγάλη επιτυχία. Παρ' όλα αυτά, έμεινε σε ένα σενάριο περιορισμένο, χωρίς μεγάλο εύρος – και, κατά τη γνώμη μου, όλο και πιο απίθανο. Στην Ελλάδα ζήσαμε δεκαετίες λέγοντας «αν γίνει πόλεμος θα είναι πολύ περιορισμένος». Βλέπουμε όμως παγκοσμίως ότι οι καταστάσεις αγριεύουν. Η Τουρκία αγριεύει, και δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα υποκύψει σε πιέσεις και θα σταματήσει ένας πόλεμος, αν ανοίξει η «πόρτα του φρενοκομείου».

► **Περνάμε λοιπόν από το «Πρώτο Αίμα» στον «Σκοτεινό Ουρανό». Τι ρόλο παίζει το δεύτερο βιβλίο στη συνολική ιστορία;**

Ο «Σκοτεινός Ουρανός» έπρεπε να κάνει κάτι πολύ δύσκολο. Να μιλήσει μετά από ένα βιβλίο καταγιστικής πλοκής και ρυθμού, που περιέγραφε έναν πόλεμο 24 ωρών, με κεφάλαια που άλλαζαν σχεδόν ανά πεντάλεπτο. Έπρεπε να πει τι γίνεται «την επόμενη μέρα»: ποιο είναι το σοκ για την Ελλάδα, τι σημαίνει αυτό όχι μόνο για τη στρατιωτική και αποτρεπτική ισχύ, αλλά και για την οικονομία, την ενέργεια, την επιμελητεία, τα φάρμακα, τα πάντα, αν μπούμε σε παρατεταμένη σύγκρουση.

Στο πρώτο βιβλίο η Ελλάδα καταναλώνει όλα τα υπερσύγχρονα όπλα της – ό,τι είχε μαζέψει. Την επομένη, αν ξαναγίνει κάτι, με τι πολεμάς; Οι παραγγελίες σε εργοστάσια κάνουν χρόνια να έρθουν, ενώ η Τουρκία έχει δικά της και παράγει κάθε μέρα – αναπληρώνει drones, πυραύλους κτλ. Αυτά τα δομικά προβλήματα, αλλά και το πώς αντέχει μια κοινωνία και μια οικονομία, αρχίζουν να απασχολούν τους ήρωες και τον αναγνώστη στο δεύτερο βιβλίο.

Ο «Σκοτεινός Ουρανός» ρίχνει επίτηδες τον ρυθμό μετά το «Πρώτο Αίμα» και στην αρχή αυτό ξενίζει κάποιους. Είναι πιο στρατηγικό βιβλίο: ανεβαίνει από το τακτικό στο στρατηγικό επίπεδο. Μιλάει για κρίση στη Συρία, για προβοκάτσια, για μια φωτιά που ανάβει στην Ανατολική Μεσόγειο και μεταφέρεται στο Αιγαίο, γιατί πιστεύω ότι όλα αυτά – από Κριμαία, Στενά, Αιγαίο μέχρι Λεβάντε – είναι μια συνεχής «γραμμή φωτιάς».

► **Εκεί βλέπουμε και ελληνικές ειδικές δυνάμεις να επιχειρούν εκτός συνόρων, στη Συρία, μέσα σε ένα υβριδικό ελληνοτουρκικό πόλεμο. Πόσο πατά αυτό σε πραγματικά γεγονότα;**

Στον «Σκοτεινό Ουρανό» υπάρχουν

ειδικές δυνάμεις εκτός Ελλάδας, μια πολύ δυνατή υποβρυχιακή πλοκή, δράση στη Συρία – κι αυτά είναι εμπνευσμένα από πραγματικά γεγονότα, όπως και στο «Πρώτο Αίμα». Έχω δει πάρα πολλά βίντεο, έχω παρακολουθήσει αναλύσεις, συνεντεύξεις, ακόμα και τις πιο «κατασκοπικές» και εξεζητημένες πλοκές.

Η πραγματικότητα στην Τουρκία, ειδικά γύρω από το πραξικόπημα του 2016, είναι απίστευτη αν τη μελετήσει κανείς σε βάθος. Έχω μελετήσει τα γεγονότα εκείνα, τους γκιουλενιστές, την υπόθεση Εργκενεκόν, αλλά και τα Σεπτεμβριανά του '55 στην Κωνσταντινούπολη. Όλα αυτά τα «φωτογραφίζω» σε μια μυθιστορηματική πλοκή που διαδραματίζεται το 2030 και καταλήγει σε κατάλυση της – όποιος – δημοκρατίας στην Τουρκία. Είναι μυθιστόρημα, αλλά προσπαθεί να πατάει όσο γίνεται σε πραγματικά γεγονότα.

► **Πάμε στο «Κατάσταση Πολιορκίας». Τι θέλατε να δείξετε σ' αυτό το βιβλίο;** Τον τίτλο τον εμπνεύστηκα από το σχετικό άρθρο του Συντάγματος, που προβλέπει την «κατάσταση πολιορκίας» – αυτό που αποκαλούμε στρατιωτικό νόμο. Είναι η στιγμή που, επειδή βρίσκεσαι σε πόλεμο, περιορίζονται βασικές ελευθερίες για χάρη της ασφάλειας.

Το βιβλίο έχει διττό νόημα: από τη μια, περιγράφει θεσμικά τι σημαίνει να μπαίνει η χώρα σε τέτοιο καθεστώς από την άλλη, περιγράφει μια πραγματική πολιορκία ενός μεγάλου νησιού, που μετά από μαζική επίθεση βαλλιστικών πυραύλων υφίσταται αεροναυτικό αποκλεισμό αλλά «κρατάει».

Ο «Σκοτεινός Ουρανός» τελειώνει με βαλλιστικούς πυραύλους να απογειώνονται μαζικά, ένα πρωί, χωρίς κήρυξη πολέμου – όπως θα μπορούσε να συμβεί. Η «Κατάσταση Πολιορκίας» ξεκινά με αυτούς τους πυραύλους να πέφτουν σε όλη την Ελλάδα. Εκεί τίγω θέματα αεράμυνας, αντιβαλλιστικής άμυνας, έγκαιρης προειδοποίησης, αν υπάρχουν ή όχι καταφύγια στις πόλεις, πόσα λεπτά έχεις από τον εντοπισμό μέχρι την πρόσκρουση.

Εκτός από το στρατιωτικό σκέλος, περιγράφει πολύ έντονα τι σημαίνει κατοχή – κάτι που, ευτυχώς, ως χώρα δεν έχουμε ζήσει ξανά μετά τον Β' Παγκόσμιο. Μέσα από ιστορίες σε ένα νησί, βλέπουμε πώς είναι η καθημερινότητα υπό κατοχή. Παράλληλα υπάρχει και μια κατασκοπική πλοκή γύρω από την προσπάθεια εμπλουτισμού ουρανίου από την Τουρκία κοντά στο πυρηνικό εργοστάσιο του Ακουγιού.

► **Θίγετε δηλαδή και το ενδεχόμενο μιας Τουρκίας με πυρηνικά όπλα, ένα θέμα που σχεδόν δεν συζητιέται δημόσια στην Ελλάδα.**

“ Η «Μέρα της Κρίσης» είναι ένα καθαρόαιμο πολεμικό μυθιστόρημα 800 σελίδων, με συνεχή δράση. Εκεί είναι «όλα για όλα». Δεν εστιάζει πια τόσο σε διπλωματικές ή κατασκοπικές πλοκές

Ναι, είναι μια απειλή που δεν πολυσυζητείται εδώ, αλλά στο Ισραήλ, για παράδειγμα, συζητείται πάρα πολύ – και όχι μόνο σε σχέση με την Τουρκία. Υπάρχει φημολογία, υπάρχουν και κάποιες πρόσφατες δηλώσεις του Φιντάν που μοιάζουν να λένε ότι «θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να αποκτήσουμε πυρηνικά όπλα».

Μυθιστορηματικά, χρησιμοποιώ το Ακουγιού, αν και η προσωπική μου άποψη είναι ότι, αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, πιθανότατα δεν θα είναι ακριβώς εκεί. Αλλά έχει αξία να τοποθετηθεί κοντά σε πυρηνικό εργοστάσιο στο πλαίσιο της ιστορίας. Το κρίσιμο όμως είναι ότι, εμφανίζοντας η Ελλάδα τεκμήρια για μυστικό πυρηνικό πρόγραμμα της Τουρκίας, καταφέρνει να γυρίσει τη διεθνή κοινότητα υπέρ της: όχι για να έρθει κάποιος να πολεμήσει μαζί μας, αλλά για να πάρει την απαραίτητη ανατροφοδότηση σε υλι-

κό, ώστε να γίνει εφικτή μια μεγάλης κλίμακας αντεπίθεση.

► **Φτάνουμε έτσι στη «Μέρα της Κρίσης», το μεγάλο φινάλε.**

Η «Μέρα της Κρίσης» είναι ένα καθαρόαιμο πολεμικό μυθιστόρημα 800 σελίδων, με συνεχή δράση. Εκεί είναι «όλα για όλα». Δεν εστιάζει πια τόσο σε διπλωματικές ή κατασκοπικές πλοκές – βλέπουμε τα αποτελέσματα όλων όσων στήθηκαν στη «σκακιέρα» στα τρία προηγούμενα βιβλία.

Η «Κατάσταση Πολιορκίας» τελειώνει τη νύχτα πριν από μια μεγάλη αντεπίθεση για την ανακατάληψη εθνικού εδάφους που έχει χαθεί. Η «Μέρα της Κρίσης» περιγράφει αυτή την αντεπίθεση, έναν ολοκληρωτικό πόλεμο από τον Έβρο μέχρι το Καστελόριζο. Είναι το σημείο που κρίνεται ποιος θα έχει την «ηρεμία» των επόμενων δεκαετιών – αν όχι 100 χρόνων, πάντως μιας πολύ μακράς περιόδου.

Με απασχόλησε πάρα πολύ πώς θα κλείσει αυτή η ιστορία: όχι μόνο ποιο θα είναι το «σκορ» στο πεδίο, αλλά και τι είδους ειρήνη θα προκύψει. Αν δούμε την ιστορία των ελληνοτουρκικών, υπάρχει μια περιοδικότητα 10–20 ετών μεταξύ κρίσεων και πολέμων: '74, '96, 2020... Στην ουσία, η ειρήνη είναι το διάλειμμα μεταξύ των πολέμων. Στο τέλος του βιβλίου, η Πρωθυπουργός προσπαθεί να πετύχει κάτι παραπάνω από μια υπογραφή: να εξασφαλίσει ότι τα παιδιά μας δεν θα ξαναζήσουν αυτό που έζησαν οι γενιές του 2030 μέσα στη σειρά.

► **Η έρευνα που φαίνεται πίσω από όλα αυτά είναι τεράστια. Πώς δουλέψατε;**

Αυτά δεν είναι βιβλία που γράφονται επειδή ένα πρωί αποφασίζεις «κάθομαι και γράφω». Θέλουν, θα έλεγα, εννιά ώρες μελέτης για μία ώρα γραψίματος. Τα διαβάει και πολύ ειδικό κοινό, άρα πρέπει να είσαι εξαιρετικά προσεκτικός: μέσα σε 600–800 σελίδες αρκεί μία χοντρή «χαζομάρα» για να χάσεις την εγκυρότητά σου.

Κανείς δεν είναι πανεπιστήμονας, ούτε μπορεί να είναι ειδικός σε όλα – πόλεμο, διπλωματία, ξηρά, θάλασσα, αέρα, υποβρύχιο. Και, κατά τη γνώμη μου, αυτά δεν μελετώνται μόνο από τον καναπέ. Στο πεδίο – ευτυχώς – δεν έχουμε πολλούς ανθρώπους με βιώματα μάχης στην Ελλάδα, αλλά πρέπει να μιλήσεις με ανθρώπους που εκπαιδεύονται γι' αυτό, να παρακολουθήσεις συνεντεύξεις ανθρώπων που γύρισαν από πραγματικά πεδία μάχης, να πας πέρα από τη Wikipedia.

Κι έπειτα υπάρχει το επιχειρησιακό κομμάτι: τα δόγματα είναι απόρρητα, αλλά πρέπει να γράψεις κάτι επιχειρησιακά λογικόφανες. Αν περιγράφεις, π.χ., μια ναυμαχία στο Αιγαίο, πρέπει

να σκεφτείς πώς θα παράτασσε ο διοικητής τις φρεγάτες του: κοντά ή μακριά από νησί, σε τι διάταξη, πού τα μεγάλα και πού τα μικρά πλοία. Αυτά δεν γράφονται «όπως τα φαντάζεσαι», πρέπει να τα ψάξεις.

► **Οι σκηνές μάχης – ειδικά με drones, ναυμαχίες, αερομαχίες – είναι καταϊγιστικές και πολύ κινηματογραφικές. Τι επιδιώξατε εκεί;**

Ήθελα ο αναγνώστης να μπορεί να «μπει» στο πεδίο μάχης: να νιώθει πώς αντιδρά ένας στόλος απέναντι σε σμήνη drones, πώς εξελίσσεται μια αερομαχία, πώς είναι μια μάχη στο Καστελόριζο για «βωμούς και εστίες». Τα περιγράφω με τρόπο καταϊγιστικό αλλά και όσο γίνεται τεχνικά σωστό. Παράλληλα, με ενδιέφερε να δείξω πώς αλλάζουν σήμερα οι πόλεμοι: τι σημαίνει κορεσμός της αεράμυνας, τι σημαίνει να βλέπεις 400 βαλλιστικούς πυραύλους να σηκώνονται μέσα σε λίγες ώρες – όπως είδαμε στο επεισόδιο Ιράν-Ισραήλ – και να ξέρεις ότι, όσο καλή άμυνα κι αν έχεις, κάποιος θα περάσουν. Αυτό είναι και επιχειρησιακά κρίσιμο και ψυχολογικά συντριπτικό.

► **Παρότι πολεμικά, τα βιβλία σας περνούν έντονα και το δράμα του πολέμου. Είναι συνειδητά και αντιπολεμικά;**

Φυσικά. Τα βιβλία δεν δοξάζουν τον πόλεμο, ούτε είναι κορώνες τύπου «πάμε να πάρουμε την Κωνσταντινούπολη». Περιγράφουν τον πόλεμο όσο μπορώ πιο ρεαλιστικά – μαζί με την ηρωική διάσταση, αλλά και με το απόλυτο δράμα του.

Υπάρχουν σκηνές όπου συνάδελφοι ενός πεσόντα πιλότου πάνε στον πατέρα του με τη σημαία για να του ανακοινώσουν ότι δεν έχει πια γιο. Υπάρχουν απώλειες, ακρωτηριασμένες ζωές, οικογένειες που καταστρέφονται. Νομίζω ότι περνάει καθαρά το μήνυμα ότι κανείς δεν θέλει να συμβούν αυτά – και ότι ο πόλεμος είναι κάτι που κάνεις τα πάντα για να αποτρέψεις.

Ταυτόχρονα όμως πιστεύω – και αυτό προσπαθούν να πουν τα βιβλία – ότι για να μην ζήσεις τον πόλεμο, πρέπει να είσαι πολύ καλός και πολύ έτοιμος γι' αυτόν. Αν στην «αυλή του σχολείου» τρως συνεχώς καρπαζιές και δεν κάνεις κάτι, θα φας κι άλλες. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για να αποφύγεις τον πόλεμο από το να είσαι αρκετά ισχυρός, ώστε ο άλλος να το σκεφτεί πολύ σοβαρά πριν τον ξεκινήσει.

► **Η «Μέρα της Κρίσης» μόλις κυκλοφόρησε. Πώς είναι μέχρι τώρα η ανταπόκριση των αναγνωστών;**

Τα σχόλια μέχρι τώρα είναι πικρόγλυκα – με την καλή έννοια. Από τη μια, ο κόσμος παίρνει αυτό που περίμενε:

“ Ήθελα ο αναγνώστης να μπορεί να «μπει» στο πεδίο μάχης: να νιώθει πώς αντιδρά ένας στόλος απέναντι σε σμήνη drones, πώς εξελίσσεται μια αερομαχία

ένα πολύ ζωντανό, μεγάλο πολεμικό βιβλίο. Από την άλλη, είναι το τέλος. Πολλοί λένε «τώρα τι;», γιατί έχουν ζήσει με αυτούς τους χαρακτήρες και αυτή την ιστορία τέσσερα χρόνια. Με ρωτάνε αν θα έπρεπε να είναι ακό-

μη μεγαλύτερο, αν θα έπρεπε να σπάσει σε δύο βιβλία, αν θα υπάρξει πέμπτο. Καταλαβαίνω την ανάγκη, αλλά εγώ πήρα συνειδητές αποφάσεις: έβαλα «κόφτες», γιατί έπρεπε να κλείσει αυτή η ιστορία. Είχα υποσχεθεί αρχικά τριλογία και τελικά πήγαμε στα τέσσερα.

Νιώθω ότι με αυτά τα τέσσερα βιβλία είπα ό,τι είχα μέσα μου όταν ξεκίνησα το πρώτο: αν συνέχιζα, θα άρχιζα να επαναλαμβάνομαι ή να εκμεταλλεύομαι απλώς την ► επιτυχία. Οπότε εδώ κλείνουν.

► **Σκέφτεστε κάτι επόμενο ή θέλετε να απομακρυνθείτε από το πολεμικό σκηνικό;**

Η διεθνής επικαιρότητα με εμπνέει πολύ και έχω ιδέες για άλλα βιβλία, αλλά δεν νομίζω ότι θέλω να περιγράψω ξανά έναν πόλεμο στη χώρα μας. Η έρευνα για την τετραλογία με ταξίδεψε σε πολύ σκοτεινά μέρη και νομίζω ότι, σε αυτό το κομμάτι, «φτάνει». Ό,τι είχα να πω για έναν πιθανό ελληνοτουρκικό πόλεμο το είπα σε αυτά τα τέσσερα βιβλία.

Το Πολεμικό Ναυτικό χτίζει «τείχος» απέναντι στα τουρκικά drones με τον Κένταυρο

Στην ενίσχυση της άμυνάς του απέναντι στις σύγχρονες ασύμμετρες απειλές προχωρά το Πολεμικό Ναυτικό, εντάσσοντας σταδιακά το ελληνικής κατασκευής αντιdrone σύστημα «Κένταυρος» σε ολοένα και περισσότερες μονάδες του Στόλου.

Το σύστημα, που αναπτύχθηκε από την Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία, έχει ήδη δοκιμαστεί επιχειρησιακά με επιτυχία σε φρεγάτες που συμμετείχαν στην ευρωπαϊκή επιχείρηση «Ασπίδες» στην Ερυθρά Θάλασσα. Με βάση τα θετικά αποτελέσματα, το Γενικό Επιτελείο Ναυτικού σχεδιάζει την εγκατάστασή του στις νέες φρεγάτες FDI, στις αναβαθμισμένες MEKO 200 HN, αλλά και σε άλλες μονάδες επιφανείας του Στόλου.

Η απόφαση αυτή συνδέεται άμεσα με τη ραγδαία ανάπτυξη των μη επανδρωμένων συστημάτων από την Τουρκία, η οποία επενδύει συστηματικά σε οπλισμένα drones, περιφερόμενα πυρομαχικά και τακτικές επιθέσεων κορεσμού με σμήνη UAV.

Σε αντίθεση με τα συμβατικά συστήματα εντοπισμού, ο «Κένταυρος» λειτουργεί παθητικά, ανιχνεύοντας τις επικοινωνίες των εχθρικών drones

χωρίς να εκπέμπει σήμα που θα αποκαλύπτε τη θέση του πλοίου. Παράλληλα, μπορεί να παρεμβάλει τα συστήματα τηλεκατεύθυνσης και GPS των μη επανδρωμένων αεροσκαφών, εξουδετερώνοντάς τα χωρίς τη χρήση πυραύλων ή άλλων συμβατικών μέσων αναχαίτισης.

Το βασικό πλεονέκτημα του συστήματος είναι ότι προσφέρει προστασία απέναντι σε μαζικές επιθέσεις drones με ελάχιστο λειτουργικό κόστος, δημιουργώντας ένα ηλεκτρονικό «δίχτυ» ασφαλείας γύρω από τις ναυτικές μονάδες. Παράλληλα, συμπληρώνει τα υπάρχοντα οπλικά συστήματα εγγύς άμυνας των φρεγατών, ενισχύοντας την επιβιωσιμότητά τους σε συνθήκες σύγχρονου πολέμου.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Πολεμικού Ναυτικού, το Αιγαίο μετατρέπεται σταδιακά σε ένα επιχειρησιακό περιβάλλον όπου κυρίαρχο ρόλο θα διαδραματίζουν τα μη επανδρωμένα μέσα. Η ιδιαίτερη γεωγραφία της περιοχής, με τα πολυ-

άριθμα νησιά, τα στενά περάσματα και τις κλειστές θαλάσσιες ζώνες, ευνοεί τη χρήση drones στον αέρα, μη επανδρωμένων σκαφών στην επιφάνεια και αυτόνομων υποβρύχιων οχημάτων.

Τα UAV αναμένεται να χρησιμοποιούνται για επίτηρηση, συλλογή πληροφοριών, ηλεκτρονικό πόλεμο και στοχευμένα πλήγματα. Τα μη επανδρωμένα σκάφη επιφανείας θα μπορούν να λειτουργούν ως πιατόφορμες αναγνώρισης ή επιθετικά μέσα κατά πολεμικών πλοίων, ενώ τα υποβρύχια αυτόνομα οχήματα θα αναλαμβάνουν αποστολές ναρκοθέτησης, παρακολούθησης και ανθυποβρυχιακού πολέμου.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, η επέκταση του «Κένταυρου» σε όλο τον Στόλο θεωρείται κρίσιμο βήμα για τη διατήρηση της επιχειρησιακής υπεροχής του Πολεμικού Ναυτικού και την αποτελεσματική αντιμετώπιση των νέων απειλών που διαμορφώνονται στην περιοχή.

Τουρκία και Ιταλία

ΧΤΙΖΟΥΝ ΝΕΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Η σταδιακή προσέγγιση της Τουρκίας με ισχυρά κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκαλεί αυξανόμενο προβληματισμό σε Αθήνα και Λευκωσία, καθώς ενισχύονται οι ενδείξεις ότι η Άγκυρα επιχειρεί να αποκτήσει πιο ενεργό ρόλο στον ευρωπαϊκό αμυντικό σχεδιασμό μέσω διμερών συνεργασιών και κοινών συμφερόντων.

Σύμφωνα με την ανάλυση, η τουρκική στρατηγική βασίζεται στην ανάπτυξη στενών οικονομικών, αμυντικών και γεωπολιτικών δεσμών με χώρες όπως η Ισπανία, η Ιταλία, η Ρουμανία και πιο πρόσφατα η Γερμανία, παρακάμπτοντας τις αντιρρήσεις Ελλάδας και Κύπρου. Στόχος της Άγκυρας είναι να δημιουργήσει ένα πλέγμα αλληλεξαρτήσεων που θα διευκολύνει μελλοντικά την ενσωμάτωσή της στον αμυντικό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη σχέση Τουρκίας και Ιταλίας, η οποία εμφανίζει έντονη δυναμική τόσο σε οικονομικό όσο και σε αμυντικό επίπεδο. Οι εμπορικές συναλλαγές των δύο χωρών ξεπερνούν τα 32 δισ. ευρώ, ενώ η Ιταλία συγκαταλέγεται πλέον στους σημαντικότερους εξαγωγικούς προορισμούς της Τουρκίας. Η συνεργασία εκτείνεται σε κλάδους όπως η αυτοκινητοβιομηχανία, η χημική βιομηχανία, ο χάλυβας και η κλωστοϋφαντουργία.

Παράλληλα, οι αμυντικές σχέσεις των δύο χωρών βαθύνουν σημαντικά. Η εξαγορά της Piaggio Aerospace από την τουρκική Baykar και η συνεργασία της τελευταίας με την ιταλική Leonardo θεωρούνται ενδεικτικές της νέας πραγματικότητας που διαμορφώνεται στον τομέα της αμυντικής βιομηχανίας. Η δημιουργία της LBA Systems ενισχύει περαιτέρω τις προοπτικές μιας μακροχρόνιας συνεργασίας με σημαντικό τεχνολογικό και στρατηγικό αποτύπωμα.

Η Μεσόγειος αποτελεί επίσης βασικό πεδίο κοινών συμφερόντων. Τουρκία και Ιταλία διατηρούν στενή επικοινωνία σε ζητήματα περιφερειακής ασφάλειας, στη Λιβύη, στον πόλεμο της Ουκρανίας και σε ευρύτερα γεωπολιτικά θέματα. Οι σχέσεις μεταξύ του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν και της Τζόρτζια Μελόνι περιγράφονται ως ιδιαίτερα θετικές, με τις δύο πλευρές να επιδιώκουν συντονισμό σε κρίσιμα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής.

Στο ευρωπαϊκό πεδίο, η Ιταλία εμφανίζεται να

ακολουθεί πιο φιλική στάση απέναντι στην Τουρκία σε σχέση με τη Γαλλία, η οποία εξακολουθεί να διατηρεί σοβαρές επιφυλάξεις για βαθύτερη ενσωμάτωση της Άγκυρας στις ευρωπαϊκές αμυντικές δομές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το ενδιαφέρον της Τουρκίας για το γαλλοϊταλικό αντιαεροπορικό σύστημα SAMP/T, το οποίο μέχρι σήμερα προσκρούει στις αντιρρήσεις του Παρισιού.

Η ανάλυση εκτιμά ότι η ενίσχυση της τουρκοϊταλικής συνεργασίας ενδέχεται να δημιουργήσει σοβαρές προκλήσεις για τα ελληνικά και κυπριακά συμφέροντα. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται η πιθανότητα διαμόρφωσης ενός ευρωπαϊκού μετώπου υπέρ της τουρκικής συμμετοχής στον

αμυντικό πυρήνα της ΕΕ, η ενδεχόμενη απόκτηση προηγμένων αμυντικών συστημάτων από την Άγκυρα και η πιθανή αναβάθμιση της συνεργασίας Τουρκίας και Ιταλίας στη Λιβύη, με επιπτώσεις στις θαλάσσιες ζώνες και στις ενεργειακές ισορροπίες της Ανατολικής Μεσογείου.

Το δημοσίευμα καταλήγει ότι η ολοένα στενότερη στρατηγική σύγκλιση Άγκυρας και Ρώμης δεν περιορίζεται μόνο στην Ευρώπη και τη Μεσόγειο, αλλά επεκτείνεται και στον Νότιο Καύκασο, όπου οι δύο χώρες διαθέτουν σημαντικά συμφέροντα μέσω της συνεργασίας τους με το Αζερμπαϊτζάν και των ενεργειακών διαδρόμων που συνδέουν την περιοχή με την ευρωπαϊκή αγορά.

Οριστικό «όχι» της Ευρώπης στο Turkaegean

Νέα δικαίωση για την Ελλάδα

Νέα σημαντική διπλωματική και νομική επιτυχία κατέγραψε η Ελλάδα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, καθώς απορρίφθηκε και σε δεύτερο βαθμό η προσπάθεια της Τουρκίας να διατηρήσει το εμπορικό σήμα «Turkaegean» στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το Συμβούλιο Προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέρριψε την έφεση που είχε καταθέσει η τουρκική πλευρά, επικυρώνοντας την προηγούμενη απόφαση με την οποία το επίμαχο σήμα είχε ακυρωθεί και διαγραφεί από τα ευρωπαϊκά μητρώα.

Η εξέλιξη αυτή αποτελεί συνέχεια μιας μακράς νομικής αντιπαράθεσης που ξεκίνησε το 2021, όταν ο Οργανισμός Τουριστικής Προβολής της Τουρκίας επιχείρησε να κατοχυρώσει τον όρο «Turkaegean» για τουριστική και εμπορική χρήση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Απέναντι στην τουρκική πρωτοβουλία, η ελληνική πλευρά κινητοποιήθηκε θεσμικά και νομικά, με τον Οργανισμό Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας να αναλαμβάνει κεντρικό ρόλο στη διαδικασία αμφισβήτησης της κατοχύρωσης. Μέσω αναλυτικής τεκμηρίωσης και νομικών επιχειρημάτων, η Ελλάδα υποστήριξε ότι ο συγκεκριμένος όρος δημιουργεί σύγχυση και επιχειρεί να εκμετα-

λευτεί γεωγραφικά και ιστορικά χαρακτηριστικά που συνδέονται άμεσα με το Αιγαίο.

Μετά την πρωτοβάθμια ακύρωση του σήματος, η Τουρκία προσέφυγε στα αρμόδια ευρωπαϊκά όργανα επιδιώκοντας την ανατροπή της απόφασης. Ωστόσο, η προσφυγή απορρίφθηκε, επιβεβαιώνοντας τη διαγραφή του σήματος από τα σχετικά μητρώα.

Ο υπουργός Ανάπτυξης, Τάκης Θεοδωρικάκος, χαρακτήρισε την απόφαση σημαντική επιβεβαίωση των ελληνικών θέσεων, τονίζοντας ότι «Η ευρωπαϊκή θεσμική τάξη επιβεβαιώνει και σε δεύτερο βαθμό το αυτονόητο: ο όρος “Turkaegean” στερείται οποιασδήποτε νομικής, ιστορικής και εμπορικής βάσης και τίθεται οριστικά στο περιθώριο».

Όπως επισήμανε, η απόφαση αναδεικνύει την αποτελεσματικότητα της ελληνικής επιχειρηματολογίας και επιβεβαιώνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποδέχεται προσπάθειες που μπορούν να δημιουργήσουν παραπλανητικές εντυπώσεις σε σχέση με την ιστορική, πολιτιστική και γεωγραφική ταυτότητα περιοχών της Ευρώπης.

Η εξέλιξη θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική για την Ελλάδα, καθώς κλείνει έναν ακόμη κύκλο αντιπαράθεσης γύρω από τη χρήση του όρου «Turkaegean», διατηρώντας αμετάβλητο το ευρωπαϊκό νομικό πλαίσιο που αφορά την προστασία των εμπορικών σημάτων και των γεωγραφικών αναφορών.

Γεωργιάδης για Turkaegean: «Οριστική δικαίωση των ελληνικών θέσεων και μεγάλη εθνική επιτυχία»

Την ικανοποίησή του για την οριστική απόρριψη της τουρκικής προσφυγής σχετικά με το εμπορικό σήμα «Turkaegean» εξέφρασε ο υπουργός Υγείας, Άδωνις Γεωργιάδης, κάνοντας λόγο για μια σημαντική νίκη που δικαιώνει τις ελληνικές θέσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η τοποθέτησή του ήρθε μετά την ανακοίνωση της απόφασης που επικυρώνει και σε δεύτερο βαθμό την ακύρωση του επίμαχου σήματος, καθώς και τη σχετική δήλωση του υπουργού Ανάπτυξης, Τάκη Θεοδωρικάκου.

Σε ανάρτησή του, ο κ. Γεωργιάδης συνέδεσε την εξέλιξη με την επέτειο της Άλωσης της Κωνσταντινούπολης, σημειώνοντας ότι «Ωραιότερο δώρο για την σημερινή επέτειο της Αλώσεως από την οριστική μας νίκη για το παράνομο Turkaegean δεν θα μπορούσα να έχω».

Ο υπουργός υπενθύμισε ότι η νομική διαδικασία είχε ξεκινήσει κατά τη διάρκεια της θητείας του στο υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, επισημαίνοντας πως το σχετικό δικόγραφο κατατέθηκε τον Φεβρουάριο του 2023 με στόχο την ακύρωση της χρήσης του συγκεκριμένου όρου.

Όπως ανέφερε, «Το δικόγραφο που κατέθεσα ως Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων

τον Φεβρουάριο του 2023 κέρδισε οριστικά και αμετάκλητα την υπόθεση αυτή υπέρ των Ελληνικών συμφερόντων».

Παράλληλα, ευχαρίστησε τη νομική ομάδα που χειρίστηκε την υπόθεση, καθώς και τη διοίκηση του Οργανισμού Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας για τον συντονισμό της προσπάθειας, χαρακτηρίζοντας το αποτέλεσμα ως μια σημαντική εθνική επιτυχία.

Ο κ. Γεωργιάδης υποστήριξε επίσης ότι η απόφαση κλείνει οριστικά το ζήτημα της χρήσης του όρου από την Τουρκία, τονίζοντας ότι «Η χρήση του όρου αυτού από την Τουρκία είναι πλέον παγκοσμίως παράνομη».

Η απόφαση των ευρωπαϊκών οργάνων θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική για την ελληνική πλευρά, καθώς επιβεβαιώνει την ακύρωση του «Turkaegean» και ενισχύει τη θέση της Ελλάδας στη μακρόχρονη νομική και πολιτική αντιπαράθεση γύρω από τη χρήση του συγκεκριμένου όρου.

Τεχνητή νοημοσύνη στο κράτος, ασπίδα στα παιδιά

Νέο λειτουργικό σύστημα για το Δημόσιο μέσω AI και αυστηρός φραγμός στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για τους ανηλίκους

Στη συζήτησή του στο Ζάππειο, στο πλαίσιο του φεστιβάλ Panathenea, ο πρωθυπουργός περιέγραψε την τεχνητή νοημοσύνη όχι ως μια μακρινή υπόσχεση αλλά ως εργαλείο που μπορεί να αλλάξει εδώ και τώρα τον τρόπο λειτουργίας του κράτους.

Η ιδέα που διατύπωσε είναι ότι η χώρα χρειάζεται ένα νέο λειτουργικό σύστημα διακυβέρνησης, με τρεις άξονες: το Δημόσιο, τις υποδομές και την καινοτομία. Το επιχείρημα στηρίζεται σε μια ήδη ορατή βάση, καθώς μέσω του gov.gr παρέχονται σήμερα περισσότερες από 2.200 ψηφιακές υπηρεσίες.

Το παράδειγμα που χρησιμοποιεί ο ίδιος είναι αποκαλυπτικό για τη στόχευση. Μια ηλικιωμένη γυναίκα που προσπαθεί να λύσει ένα συνταξιοδοτικό ζήτημα θα μπορούσε να εξυπηρετηθεί από φωνητικές, πολυγλωσσικές υπηρεσίες που μιλούν τη γλώσσα του πολίτη και όχι τη γλώσσα της γραφειοκρατίας. Η τεχνολογία, με αυτή την ανάγνωση, δεν είναι αυτοσκοπός. Είναι ο τρόπος να αποδειχθεί έμπρακτα ότι το κράτος μπορεί να γίνει πιο γρήγορο και πιο

ανθρώπινο, ιδίως για ηλικιωμένους, άτομα με αναπηρία και τους Έλληνες της διασποράς.

Ο πρωθυπουργός δεν απέκρυψε τη δυσκολότερη πλευρά. Παραδέχθηκε ότι η τεχνητή νοημοσύνη θα προκαλέσει σοβαρή αναταραχή στην αγορά εργασίας και ότι κανείς δεν μπορεί να προβλέψει με ακρίβεια τον κόσμο του 2030. Η απάντηση που προτείνει είναι η προδραστική στάση: η πολιτεία οφείλει να προετοιμαστεί για τις νέες θέσεις εργασίας αντί να περιμένει παθητικά τις εξελίξεις.

Στο ζήτημα της εποπτείας, η τοποθέτηση ήταν διπλή. Από τη μια, αποφυγή ενός υπερβολικά περίπλοκου ρυθμιστικού περιβάλλοντος που θα πνίξει την ευρωπαϊκή επιχειρηματικότητα. Από την άλλη, σαφώς πιο επιθετική στάση εκεί όπου το διακύβευμα είναι ευαίσθητο, και πρώτα από όλα στην προστασία των παιδιών και της ψυχικής υγείας.

Εδώ η κυβέρνηση έχει ήδη κινηθεί νομοθετικά.

Το νέο πλαίσιο που παρουσιάστηκε νωρίτερα μέσα στη χρονιά προβλέπει απαγόρευση πρόσβασης στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για ανηλίκους κάτω των 15 ετών, με υποχρέωση των ιδίων των πλατφορμών να εφαρμόζουν αξιόπιστες μεθόδους επαλήθευσης ηλικίας. Για τους εφήβους από 15 έως 18, προβλέπονται ειδικές

ρυθμίσεις λογαριασμού και περιορισμοί στη νυχτερινή χρήση. Η εφαρμογή σχεδιάζεται σταδιακά, με ορίζοντα την πλήρη ενεργοποίηση από το 2027 και με αξιοποίηση μιας ενιαίας ευρωπαϊκής λύσης επαλήθευσης ηλικίας, στην οποία ο γονέας θα μπορεί να πιστοποιεί την ηλικία του παιδιού μέσω ψηφιακής ταυτότητας.

Η παρέμβαση αυτή δεν στέκεται μόνη της. Εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλέγμα πολιτικών για την ανηλικότητα, που περιλαμβάνει τα μέτρα κατά του σχολικού εκφοβισμού, τον περιορισμό του κινητού στη σχολική τάξη και την αυστηροποίηση στη διάθεση αλκοόλ και καπνού σε ανηλίκους. Η Ελλάδα τοποθετείται έτσι ανάμεσα στις χώρες που κινούνται πιο μπροστά από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο σε αυτό το πεδίο.

Το νόημα της διπλής αυτής στρατηγικής συνοψίζεται σε μια αντίθεση. Το κράτος αγκαλιάζει την τεχνολογία για τον ενήλικο πολίτη και την υψώνει ως ασπίδα γύρω από το παιδί. Το αν η ισορροπία αυτή θα κρατήσει στην πράξη θα φανεί από την εφαρμογή. Η κατεύθυνση, πάντως, έχει χαραχθεί με σαφήνεια.

Η μάχη για να μη σβήσει η Ελλάδα

Έκτακτο βοήθημα τον Ιούνιο, νέο «Σπίτι μου» στο τραπέζι και ένα στοίχημα που κρίνει το μέλλον μιας γενιάς

Τα στοιχεία της στατιστικής αρχής δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνείας. Την 1η Ιανουαρίου 2025 ο μόνιμος πληθυσμός της χώρας υπολογιζόταν σε περίπου 10,37 εκατομμύρια, ελαφρώς μειωμένος σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο.

Η φυσική μείωση ξεπέρασε τα 57.000 άτομα, καθώς οι θάνατοι σχεδόν διπλασίασαν τις γεννήσεις. Μόνο το θετικό μεταναστευτικό ισοζύγιο συγκράτησε τη συνολική πτώση. Πρόκειται για μια εικόνα που, αν δεν αντιστραφεί, αλλάζει το πρόσωπο της κοινωνίας μέσα σε μία γενιά.

Ο πρωθυπουργός χαρακτήρισε το δημογραφικό εθνική προτεραιότητα στο πρόσφατο συνέδριο για το θέμα, αρνούμενος ωστόσο να το παρουσιάσει ως αποκλειστικά ελληνικό φαινόμενο. Θύμιζε ότι ακόμη και χώρες όπως η Νότια Κορέα βρίσκονται σε δραματικά χαμηλότερα επίπεδα γεννήσεων, και υπογράμμισε ότι καμία πολιτεία δεν μπορεί να υποχρεώσει ένα ζευγάρι να κάνει παιδί. Αυτό που μπορεί να κάνει το κράτος, είπε, είναι να διευκολύνει με συγκεκριμένα μέτρα όσους παίρνουν αυτή την απόφαση.

Η κυβερνητική στρατηγική κινείται σε τρία επίπεδα. Πρώτο, η άμεση οικονομική στήριξη, με το έκτακτο βοήθημα των 150 ευρώ ανά παιδί που δρομολογείται για τον Ιούνιο και με το επίδομα γέννησης που θεσπίστηκε επί της σημερινής διακυβέρνησης. Δεύτερο, η στέγη, που αναγνωρίζεται πλέον ως καθοριστικός παράγοντας για τη δημιουργία οικογένειας. Τα προ-

“

Ο πρωθυπουργός έθεσε επίσης μια πυχή που συχνά παραμένει στη σκιά, αυτή της ενεργού γήρανσης.

γράμματα Σπίτι μου 1 και Σπίτι μου 2 έχουν, σύμφωνα με την κυβέρνηση, βοηθήσει περίπου 25.000 οικογένειες να αποκτήσουν κατοικία, ενώ εξετάζεται νέος κύκλος και μέτρα για την αύξηση της προσφοράς, μεταξύ άλλων με την αξιοποίηση κλειστών διαμερισμάτων. Τρίτο, η εργασία και η επιστροφή των νέων επιστημόνων, με τη μετατροπή του brain drain σε brain regain να αποτελεί κεντρική επιδίωξη. Ο πρωθυπουργός έθεσε επίσης μια πυχή που συχνά παραμένει στη σκιά, αυτή της ενεργού γήρανσης. Με περισσότερους από 250.000 συνταξιούχους να εργάζονται ήδη, η διαχείρι-

ση ενός πληθυσμού που γερνά παρουσιάζεται όχι μόνο ως βάρος αλλά και ως ευκαιρία, με έμφαση στη φροντίδα της τρίτης ηλικίας και στον ρόλο των φροντιστών.

Η συζήτηση, βεβαίως, δεν είναι μονόπλευρη. Από την πλευρά της αντιπολίτευσης διατυπώνεται η κριτική ότι χρειάζονται μόνιμα και ολοκληρωμένα μέτρα αντί για αποσπασματικές παρεμβάσεις, ενώ ο Νίκος Ανδρουλάκης προειδοποίησε ότι το δημογραφικό θα είναι η μεγάλη οικονομική και κοινωνική νάρκη των επόμενων ετών. Η ίδια η ένταση της κριτικής, ωστόσο, επιβεβαιώνει κάτι σημαντικό: στο δημογραφικό υπάρχει σπάνια συναίνεση ως προς το μέγεθος του προβλήματος. Η διαφωνία αφορά τον δρόμο, όχι τον προορισμό. Αυτό που μένει είναι το πιο κρίσιμο ερώτημα. Μπορεί ένα πλέγμα επιδομάτων, στεγαστικών προγραμμάτων και πολιτικών εργασίας να ανατρέψει μια τάση δεκαετιών; Η ιστορία διεθνώς δείχνει πόσο δύσκολο είναι. Η σημασία του εγχειρήματος, όμως, είναι τέτοια που το πραγματικό διακύβευμα δεν είναι αν θα πετύχει πλήρως, αλλά αν η χώρα θα αρνηθεί να το θεωρήσει χαμένο από χέρι. Και αυτή τη φορά, η αντιμετώπισή του φαίνεται να έχει μπει στην κορυφή της ατζέντας.

Το μουσικό σχέδιο του Πούτιν για τη μάχη με τον χρόνο και η επένδυση δισεκατομμυρίων στη μακροζωία

Ένα φιλόδοξο πρόγραμμα βιοτεχνολογικής έρευνας, το οποίο στοχεύει στην επιβράδυνση της γήρανσης και στην παράταση της ανθρώπινης ζωής, βρίσκεται στο επίκεντρο των επενδύσεων της Ρωσίας τα τελευταία χρόνια, σύμφωνα με δημοσιεύματα και αναλύσεις που συνδέουν προσωπικά τον Βλαντίμιρ Πούτιν με την προσπάθεια αυτή.

Το ενδιαφέρον του Ρώσου προέδρου για τη μακροζωία ήρθε ξανά στο προσκήνιο μετά από πληροφορίες που αναφέρουν ότι η Μόσχα χρηματοδοτεί ένα εκτεταμένο ερευνητικό πρόγραμμα ύψους περίπου 26 δισ. δολαρίων, με στόχο την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών που θα μπορούσαν να καθυστερήσουν τη βιολογική φθορά και να βελτιώσουν σημαντικά το προσδόκιμο ζωής.

Στο πλαίσιο αυτού του σχεδιασμού, Ρώσοι επιστήμονες εργάζονται πάνω σε προηγμένες μεθόδους όπως η βιοεκτύπωση ανθρώπινων ιστών και η ξενομεταμόσχευση, δηλαδή η ανάπτυξη οργάνων σε γενετικά τροποποιημένα ζώα με σκοπό τη μελλοντική μεταμόσχευσή τους σε ανθρώπους. Οι ερευνητικές ομάδες εκτιμούν ότι μέσα στην επόμενη δεκαετία θα μπορούσαν να υπάρξουν σημαντικές εξελίξεις στον τομέα της αντικατάστασης κατεστραμμένων οργάνων.

Κεντρικό ρόλο στο πρόγραμμα φέρεται να διαδραματίζει η Μαρία Βοροντσόβα, κόρη του Ρώσου προέδρου και γιατρός με ειδικότητα στην ενδοκρινολογία, η οποία συνδέεται με πρωτοβουλίες στον χώρο της γενετικής έρευνας. Παράλληλα, σημαντική επιρροή αποδίδεται στον φυσικό Μιχαήλ Κοβάλτσουκ, επικεφαλής του Ινστιτούτου Κουρτσάτοφ, ο οποίος υποστηρίζει εδώ και χρόνια την ανάγκη τεχνολογικής υπεροχής της Ρωσίας σε τομείς αιχμής.

Η αναζήτηση τρόπων επιβράδυνσης της γήρανσης δεν αποτελεί νέο φαινόμενο στη ρωσική ιστορία. Από τη σοβιετική περίοδο μέχρι σήμερα, διάφορα ερευνητικά προγράμματα έχουν ασχοληθεί με ζητήματα αναζωογόνησης, βιολογικής αντοχής και παράτασης της ζωής, συχνά με την άμεση υποστήριξη της πολιτικής ηγεσίας.

Το ενδιαφέρον του Πούτιν για θέματα υγείας και φυσικής κατάστασης έχει αποτελέσει αντικείμενο σχολιασμού επί σειρά ετών. Ο Ρώσος πρόεδρος έχει καλλιεργήσει συστηματικά μια εικόνα σωματικής ευρωστίας, ενώ κατά τη διάρκεια της πανδημίας είχε εφαρμόσει εξαιρετικά αυστηρά πρωτόκολλα προστασίας και απομόνωσης.

Μεταξύ των πρακτικών που κατά καιρούς έχουν συνδεθεί με το προσωπικό του ενδιαφέρον για τη μακροζωία περιλαμβάνονται και οι συνεδρίες κρυοθεραπείας σε εξαιρετικά χαμηλές θερμοκρασίες, οι οποίες προβάλλονται από ορισμένους υποστηρικτές τους ως μέθοδος ενίσχυσης

της φυσικής κατάστασης και της αντοχής του οργανισμού.

Ωστόσο, αρκετοί επιστήμονες εκφράζουν επιφυλάξεις για την αποτελεσματικότητα ορισμένων από τις πιο φιλόδοξες υποσχέσεις που συνοδεύουν τέτοιου είδους προγράμματα. Επισημαίνουν ότι η διεθνής επιστημονική συνεργασία και η διαφάνεια αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων, κάτι που

έχει καταστεί δυσκολότερο για τη Ρωσία τα τελευταία χρόνια λόγω της διεθνούς απομόνωσης και των κυρώσεων.

Παρά τις αμφιβολίες, η επένδυση της Μόσχας στη βιοτεχνολογία και στη μακροζωία αναδεικνύει τη σημασία που αποδίδεται σε έναν τομέα ο οποίος αναμένεται να διαμορφώσει το μέλλον της ιατρικής και των επιστημών ζωής τις επόμενες δεκαετίες.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΩΡΑΛΗΣ ΚΑΙ ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΕΠ ΤΟΥ «ΜΕΤΑΞΑ»

Νέα εποχή για την ογκολογική φροντίδα στον Πειραιά

Τα νέα, πλήρως ανακατασκευασμένα και σύγχρονα Τμήματα Επειγόντων Περιστατικών του Αντικαρκινικού Νοσοκομείου «Μεταξά» εγκαινιάστηκαν στον Πειραιά, παρουσία του υπουργού Υγείας Άδωνι Γεωργιάδη, του δημάρχου Πειραιά Γιάννη Μώραλη, της διοίκησης του νοσοκομείου και εκπροσώπων της Πολιτείας, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και φορέων της υγείας.

Η αναβάθμιση των ΤΕΠ εντάσσεται στο ευρύτερο σχέδιο εκσυγχρονισμού του νοσοκομείου και έχει ως στόχο τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους ασθενείς, μέσα από σύγχρονες υποδομές και καλύτερες συνθήκες λειτουργίας.

Κατά την παρουσία του στην τελετή, ο δήμαρχος Πειραιά Γιάννης Μώραλης υπογράμμισε τη σημασία της ενίσχυσης των δημόσιων δομών υγείας και της δημιουργίας ασφαλών και αποτελεσματικών υποδο-

“

Ο κ. Μώραλης στάθηκε ιδιαίτερα στον ρόλο που διαδραματίζει το νοσοκομείο «Μεταξά» σε εθνικό επίπεδο, επισημαίνοντας ότι αποτελεί σημείο αναφοράς για την ογκολογική φροντίδα, συμβάλλοντας ουσιαστικά στην πρόληψη, τη θεραπεία και την υποστήριξη χιλιάδων ασθενών από ολόκληρη τη χώρα.

μών που ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες των πολιτών.

Όπως ανέφερε, «Η δημιουργία ενός σύγχρονου, λειτουργικού και πλήρως εξοπλισμένου χώρου υποδοχής επειγόντων περιστατικών αποτελεί προϋπόθεση για την ταχύτερη και ασφαλέστερη εξυπηρέτηση των πολιτών».

Ο κ. Μώραλης στάθηκε ιδιαίτερα στον ρόλο που διαδραματίζει το νοσοκομείο «Μεταξά» σε εθνικό επίπεδο, επισημαίνοντας ότι αποτελεί σημείο αναφοράς για την ογκολογική φροντίδα, συμβάλλοντας ουσιαστικά στην πρόληψη, τη θεραπεία και την υποστήριξη χιλιάδων ασθενών από ολόκληρη τη χώρα.

Παράλληλα, αναγνώρισε την προσπάθεια που καταβάλλεται από το υπουργείο Υγείας για τη συνολική αναβάθμιση του νοσοκομείου, τονίζοντας ότι οι παρεμβάσεις υλοποιούνται τόσο μέσω πόρων του Ταμείου Ανάκαμψης όσο και μέσω σημαντικών ιδιωτικών χορηγιών.

«Θέλω να ευχαριστήσω τον Υπουργό Υγείας Άδωνι Γεωργιάδη για αυτήν την επιλογή και να συγχαρώ τη Διοίκηση του νοσοκομείου, τον Διοικητή Σαράντο Ευσταθόπουλο, το ιατρικό και νοσηλευτικό προσω-

πικό για το έργο που επιτελούν, καθώς και όλους όσους συνέβαλαν στην υλοποίηση αυτής της σημαντικής παρέμβασης», σημείωσε χαρακτηριστικά.

Από την πλευρά του, ο διοικητής του Αντικαρκινικού Νοσοκομείου «Μεταξά», Σαράντος Ευσταθόπουλος, χαρακτήρισε τα εγκαίνια σημαντικό σταθμό για το ίδρυμα, επισημαίνοντας ότι η ολοκλήρωση ενός ακόμη έργου υποδομής ενισχύει την ασφάλεια, την ταχύτερη εξυπηρέτηση και τη συνολική ποιότητα φροντίδας των ασθενών.

Όπως τόνισε, η διοίκηση και το προσωπικό του νοσοκομείου συνεχίζουν με σταθερό προσανατολισμό στη διαρκή αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας και στην ενίσχυση του ρόλου του «Μεταξά» ως ενός από τα σημαντικότερα ογκολογικά κέντρα της χώρας. Η ανακατασκευή των Τμημάτων Επειγόντων Περιστατικών αποτελεί ένα ακόμη βήμα στην προσπάθεια εκσυγχρονισμού του Εθνικού Συστήματος Υγείας και αναβάθμισης των νοσοκομειακών υποδομών, με στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών και τη βελτίωση της καθημερινότητας ασθενών και υγειονομικών.

ΧΑΡΔΑΛΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΡΟΔΟ:

Η ΑΤΤΙΚΗ ΠΡΟΤΥΠΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗΣ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ο Περιφερειάρχης ανέφερε πως το επερχόμενο Ευρωπαϊκό Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο 2028-2034 θα πρέπει να σέβεται την επικουρικότητα, να προστατεύει την τοπική αυτονομία και να διασφαλίζει ότι καμία περιφέρεια και κανένας πολίτης δεν πρόκειται να μείνει πίσω»

Δυναμικό παρών έδωσε ο Περιφερειάρχης Αττικής και Α' Αντιπρόεδρος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή των Περιφερειών (EPP-CoR) Νίκος Χαρδαλιάς, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της Εκτελεστικής Επιτροπής (External Group Meeting) του ΕΛΚ, που πραγματοποιήθηκε στο εμβληματικό Παλάτι του Μεγάλου Μαγίστρου της Ρόδου, με τη συμμετοχή περισσότερων από 100 Περιφερειάρχων και Δημάρχων από ολόκληρη την Ευρώπη. Στο επίκεντρο των εργασιών βρέθηκε το μέλλον του Πολυετούς Δημοσιονομικού Πλαισίου (ΠΔΠ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την περίοδο 2028 - 2034, που συμπίπτει με μια κρίσιμη συγκυρία για τη συνοχή, την ανταγωνιστικότητα και την εδαφική ανάπτυξη της Ευρώπης.

Ο κ. Χαρδαλιάς τάχθηκε αναφανδόν υπέρ του κοινού ψηφίσματος που υιοθετήθηκε από την Εκτελεστική Επιτροπή (Διακήρυξη της Ρόδου), το οποίο υπερτονίζει τη σημασία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης όσον αφορά το μέλλον της ευρωπαϊκής συνοχής, επισημαίνοντας παράλληλα στην ομιλία του, ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να οικοδομηθεί μέσω του συγκεντρωτισμού, αλλά μέσω της εμπιστοσύνης προς τις Περιφέρειές της.

Το μήνυμά του ήταν σαφές: Η συζήτηση για τον επόμενο προϋπολογισμό της Ε.Ε. «δεν μπορεί να αποτελεί μία στείρα τεχνοκρατική άσκηση επί χάρτου, είναι μια καθοριστική υπαρξιακή μάχη για το μελλοντικό μοντέλο ανάπτυξης του κάθε κράτους – μέλους της Ε.Ε.». Ανέφερε επίσης ότι η πολιτική συνοχής είναι μια από τις σαφέστερες εκφράσεις της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης και πως μαζί με την Κοινή Αγροτική Πολιτική συγκαταλέγεται στις λίγες πολιτικές της Ε.Ε. που οι πολίτες μπορούν να βιώσουν τον αντίκτυπο στην καθημερινότητά τους.

«Η Ευρώπη των Περιφερειών δεν μπορεί να οικοδομηθεί μέσω ενός μεγαλύτερου συγκεντρωτισμού, αλλά μέσω μιας μεγαλύτερης εμπιστοσύνης στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Οι Περιφέρειες δεν

Η διοργάνωση φέρνει κοντά τα οικοσυστήματα της τεχνολογίας, της τέχνης, της καινοτομίας και της νεοφυούς επιχειρηματικότητας, μέσα από συζητήσεις, εκθέσεις, masterclasses, διαγωνισμούς startups, και παράλληλες δράσεις σε ολόκληρη την πόλη.

πρέπει να αντιμετωπίζονται ως απλοί μεσάζοντες ή εκτελεστές αποφάσεων της εκάστοτε κεντρικής κυβέρνησης. Αποτελούν στρατηγικούς παράγοντες με γνώση, εμπειρία και ευθύνη να σχεδιάζουν και να υλοποιούν επενδύσεις που ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες του τοπικού πληθυσμού. Το μήνυμα που πρέπει να στείλουμε από τη Ρόδο είναι πως το επόμενο Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο θα πρέπει να σέβεται την επικουρικότητα, να προστατεύει την τοπική αυτονομία και να διασφαλίζει ότι καμία περιφέρεια και κανένας πολίτης δεν πρόκειται να μείνει πίσω» υπογράμμισε.

Οι τρεις κρίσιμοι πυλώνες

Ο Περιφερειάρχης Αττικής υπογράμμισε παράλ-

ΟΛΗ Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΔΩ

ληλα ότι η Περιφέρεια Αττικής, όπως και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή των Περιφερειών, αναδεικνύει τρεις κρίσιμους πυλώνες:

1. Διασφάλιση δίκαιης κατανομής πόρων για όλες τις Περιφέρειες

«Ζητάμε έναν ειδικό, προστατευμένο προϋπολογισμό για την πολιτική συνοχής που θα καλύπτει όλες τις κατηγορίες περιφερειών. Οι νέες προτεραιότητες, όπως η άμυνα και η ασφάλεια, είναι κρίσιμες, αλλά δεν πρέπει να χρηματοδοτηθούν εις βάρος της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής. Η συνολική χρηματοδότηση πρέπει να ανέρχεται στο 1,27% του ΑΕΠ της ΕΕ, ώστε να καλυφθούν οι νέες προκλήσεις χωρίς να θυσιαστούν οι παραδοσιακές πολιτικές» σημείωσε.

2. Δεσμευτική συμμετοχή στη διαχείριση των πόρων

«Οι Περιφέρειες δεν είναι και δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται ως απλοί «διαμεσολαβητές» ή εκτελεστές κεντρικών επιλογών. Είμαστε οι Αρχές που γνωρίζουν τις ανάγκες του πολίτη και τις ιδιαιτερότητες της αγοράς. Οι περιφερειακές διαχειριστικές αρχές θα πρέπει να είναι υπεύθυνες για τον σχεδιασμό, τον προγραμματισμό, τη διαχείριση και την υλοποίηση και να συνεργάζονται άμεσα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση δεν αποτελεί θεσμική πολυτέλεια αλλά

προϋπόθεση αποτελεσματικότητας» όπως είπε. Στο σημείο αυτό αναφέρθηκε ειδικά στην Αττική, σημειώνοντας ότι «αποτελεί το ζωντανό παράδειγμα του τι μπορεί να επιτύχει η Πολιτική Συνοχής όταν εφαρμόζεται σωστά. Έργα όπως το Μητροπολιτικό Πάρκο «ΑΕΝΑΟΝ» στον Φαληρικό Όρμο, μια επένδυση 370 εκατομμυρίων ευρώ, δεν είναι απλές γραμμές σε έναν προϋπολογισμό. Είναι επενδύσεις γενεών στην ποιότητα ζωής, που μεταμορφώνουν την παράκτια ζώνη σε έναν πράσινο και πολιτιστικό πνεύμονα».

3. Προστασία της τοπικής αυτονομίας

Ο κ. Χαρδαλιάς υποστήριξε επίσης τη θέσπιση ενός ισχυρού μηχανισμού διασφάλισης, όπου σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι εθνικές κυβερνήσεις δεν συμμορφώνονται με τα ορόσημα αρμοδιότητάς τους, οι πόροι να ανακατανέμονται απευθείας στις τοπικές και περιφερειακές διοικήσεις. «Οι τελικοί δικαιούχοι και οι πολίτες δεν πρέπει να τιμωρούνται για τις όποιες ενδεχόμενες αστοχίες ή καθυστερήσεις των κεντρικών κυβερνήσεων» σημείωσε.

Κλείνοντας, τόνισε ότι: «Αν οι πόλεις και οι περιφέρειες αποκλειστούν από τη λήψη αποφάσεων,

υπονομεύεται η ίδια η δημοκρατική νομιμότητα της Ένωσης. Η Πολιτική Συνοχής και η Ανταγωνιστικότητα δεν είναι έννοιες αντικρουόμενες, είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Δεν μπορεί να υπάρξει παγκόσμια ανταγωνιστική Ευρώπη αν οι περιφέρειές της δεν είναι ανθεκτικές, συνδεδεμένες και ικανές να καινοτομούν. Το μέλλον της κάθε χώρας απαιτεί «γραφεία με θέα στην περιφέρεια». Απαιτεί τολμηρές αποφάσεις που ενισχύουν τη διοικητική αυτονομία και δίνουν τα εργαλεία σε εμάς, που βρισκόμαστε πλησιέστερα στον πολίτη, να χτίσουμε μια πιο δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία».

Στο περιθώριο των εργασιών, ο Περιφερειάρχης Αττικής είχε την ευκαιρία να συναντηθεί και να συνομιλήσει με κορυφαίους Ευρωπαίους θεσμικούς αξιωματούχους, μεταξύ των οποίων η Φιλανδή Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στην Επιτροπή των Περιφερειών Sari Rautio και ο Ισπανός Α' Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Περιφερειών, Περιφερειάρχης Ανδαλουσίας Manuel Moreno Bonilla.

Την σύνοδο φιλοξένησε ο Περιφερειάρχης Νότι-

ου Αιγαίου και μέλος της Ομάδας του ΕΛΚ στην CoR Γιώργος Χατζημάρκος, ενώ στις διεργασίες συμμετείχαν ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος Κωστής Χατζηδάκης, οι Ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας Γιώργος Αυτιάς και Φρέντι Μπελέρης, καθώς και ο Περιφερειάρχης Πελοποννήσου και τακτικό μέλος της δωδεκαμελούς Ελληνικής Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Περιφερειών Δημήτρης Πτωχός.

«Έφυγε» ο Νίκος Ταγαράς: Η ήρεμη δύναμη πίσω από τη μεγαλύτερη χωροταξική μεταρρύθμιση των τελευταίων δεκαετιών

Ο Νίκος Ταγαράς μπορεί να μην υπήρξε ποτέ από τους πολιτικούς που επιδίωκαν τα φώτα της δημοσιότητας, ωστόσο το αποτύπωμά του στον χώρο του περιβάλλοντος, της χωροταξίας και της πολεοδομίας υπήρξε καθοριστικό. Η απώλειά του σε ηλικία 70 ετών κλείνει ένα σημαντικό κεφάλαιο για το υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και για μια σειρά μεταρρυθμίσεων που άλλαξαν τον τρόπο με τον οποίο οργανώνεται και σχεδιάζεται ο ελληνικός χώρος.

Γεννημένος στο Χιλιομόδι Κορινθίας, σπούδασε Πολιτικός Μηχανικός στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και άσκησε το επάγγελμα επί δεκαετίες. Η τεχνική του κατάρτιση επηρέασε σε μεγάλο βαθμό τη δημόσια πορεία του, η οποία ξεκίνησε από την τοπική αυτοδιοίκηση, συνεχίστηκε στη Νομαρχία Κορινθίας και κατέληξε στη Βουλή ως βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Η πιο καθοριστική περίοδος της πολιτικής του διαδρομής ξεκίνησε το 2020, όταν ανέλαβε καθήκοντα υφυπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Από τότε βρέθηκε στο επίκεντρο όλων σχεδόν των μεγάλων παρεμβάσεων που αφορούσαν τη χωροταξία, την πολεοδομία και τον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό της χώρας.

Το όνομά του συνδέθηκε στενά με το πρόγραμμα «Κωνσταντίνος Δοξιάδης», το μεγαλύτερο πρόγραμμα πολεοδομικού σχεδιασμού που έχει υλοποιηθεί στην Ελλάδα. Βασικός στόχος του ήταν η κάλυψη σχεδόν ολόκληρης της επικράτειας με Τοπικά και Ειδικά Πολεοδομικά Σχέδια, ώστε να υπάρξουν σαφείς κανόνες για τις χρήσεις γης, την ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος.

Ιδιαίτερα απαιτητική υπήρξε η διαχείριση των αλλαγών στην εκτός σχεδίου δόμηση. Μέσα σε ένα σύνθετο θεσμικό περιβάλλον και υπό το βάρος αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο Νίκος Ταγαράς υποστήριξε σταθερά την ανάγκη μετάβασης από τις εξαιρέσεις και τις αποσπασματικές ρυθμίσεις σε ένα οργανωμένο πλαίσιο χωρικού σχεδιασμού με μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου.

Σημαντικό μέρος του έργου του αφορούσε επίσης τη διαμόρφωση νέων Ειδικών Χωροταξικών Πλαισίων για τον τουρισμό,

τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τη βιομηχανία και τα logistics. Οι παρεμβάσεις αυτές επιδίωκαν να συνδυάσουν την αναπτυξιακή προοπτική με την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και των τοπικών κοινωνιών.

Παρά τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε τα τελευταία χρόνια, παρέμεινε ενεργός μέχρι το τέλος, συνεχίζοντας να παρακολουθεί στενά τα ζητήματα του υπουργείου και να συμμετέχει σε σημαντικές δημόσιες παρεμβάσεις. Η τελευταία του δημόσια παρουσία πραγματοποιήθηκε λίγες ημέρες πριν από τον θάνατό

του, σε εκδήλωση για το νέο Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο Τουρισμού.

Για πολλούς στον τεχνικό και επιστημονικό κόσμο, ο Νίκος Ταγαράς υπήρξε ο άνθρωπος που συνέδεσε το όνομά του με τη σημαντικότερη χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση των τελευταίων δεκαετιών. Ένας πολιτικός χαμηλών τόνων που επέλεξε να εργάζεται μακριά από την προβολή, αφήνοντας πίσω του μια παρακαταθήκη θεσμικών αλλαγών που θα επηρεάζουν τον τρόπο ανάπτυξης και οργάνωσης της χώρας για πολλά χρόνια ακόμη.

Κικίλιας:

Η ναυτιλία είναι η μεγάλη δύναμη της Ελλάδας και το κλειδί για το αύριο

Τον κομβικό ρόλο της ελληνικής ναυτιλίας στην οικονομία, την ανάπτυξη και τη διεθνή παρουσία της χώρας ανέδειξε ο υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Βασίλης Κικίλιας, κατά τη συνέντευξη Τύπου για τα «Ποσειδώνια 2026», υπογραμμίζοντας ότι η Πολιτεία θα συνεχίσει να στηρίζει έμπρακτα έναν από τους σημαντικότερους πυλώνες της ελληνικής οικονομίας.

Ο κ. Κικίλιας στάθηκε στη διαχρονική πορεία της ελληνικής ναυτιλίας, επισημαίνοντας ότι η επιτυχία της δεν βασίστηκε σε προνόμια αλλά στην εργατικότητα και τη βαθιά σχέση των Ελλήνων με τη θάλασσα. Όπως ανέφερε, «όχι από πλούτη, παλάτια και επίδειξη δύναμης, αλλά από ανάγκη, από αγάπη για τη θάλασσα και από μόχθο» ξεκίνησε μια πορεία που οδήγησε «στον θρίαμβο της χώρας μας στην παγκόσμια ναυτιλία».

Τόνισε ακόμη ότι, παρά το σχετικά μικρό μέγεθος της ελληνικής οικονομίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η χώρα διατηρεί πρωταγωνιστική θέση στον παγκόσμιο ναυτιλιακό χάρτη. «Η Ελλάδα μπορεί να αντιπροσωπεύει μόλις το 2% του ΑΕΠ της Ευρώπης, είναι όμως πολύ μεγάλη δύναμη στην ποντοπόρο ναυτιλία, στα πλοία ελληνικής σημαίας, στα ελληνόκτητα πλοία, στα hubs, στις επιχειρήσεις και σε όλη την οικονομική και αναπτυξιακή δραστηριότητα που

αναπτύσσεται γύρω από τη θάλασσα», σημείωσε χαρακτηριστικά.

Αναφερόμενος στις προοπτικές ανάπτυξης της χώρας, υπογράμμισε ότι η επόμενη ημέρα απαιτεί νέες κατευθύνσεις και επενδύσεις σε τομείς που συνδέονται με τη θάλασσα. Όπως είπε, «η επόμενη ημέρα δεν μπορεί να στηριχθεί σε παλαιά μοντέλα, αλλά σε νέες δυνατότητες που δημιουργεί η θάλασσα, η ναυτιλία, η ενέργεια, οι λιμενικές και ενεργειακές υποδομές, τα FSRU, οι γεωτρήσεις, η ποντοπόρος ναυτιλία, το yachting και τα επαγγέλματα της θάλασσας».

Ο υπουργός αναφέρθηκε επίσης στις προκλήσεις της πράσινης μετάβασης, τονίζοντας ότι οι αποφάσεις για το μέλλον της ναυτιλίας πρέπει να βασίζονται σε ρεαλιστικές λύσεις που συμβαδίζουν με την τεχνολογική εξέλιξη και τις ανάγκες της αγοράς.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στη σημασία των «Πο-

σειδωνίων 2026», τα οποία χαρακτήρισε κορυφαίο διεθνές γεγονός για τη ναυτιλιακή και ενεργειακή κοινότητα. Όπως σημείωσε, η φετινή διοργάνωση πραγματοποιείται σε μια περίοδο έντονων γεωπολιτικών εξελίξεων και αποτελεί σημείο συνάντησης ανθρώπων και επιχειρήσεων που επηρεάζουν καθοριστικά την παγκόσμια οικονομία.

Κλείνοντας, ο κ. Κικίλιας διαβεβαίωσε ότι η κυβέρνηση θα συνεχίσει να στηρίζει τη ναυτιλία και τον θεσμό των Ποσειδωνίων, υπογραμμίζοντας πως «ως κόρη οφθαλμού θα υπερασπιστούμε αυτό το οποίο είναι η δική μας βαριά βιομηχανία και μπορεί να φέρει ευημερία, ελπίδα και καλύτερη ζωή για τους ανθρώπους μας και την κοινωνία μας». Παράλληλα, ανέδειξε ως βασική προτεραιότητα την επανασύνδεση των νέων με τα ναυτικά επαγγέλματα και τη θάλασσα, ώστε η ελληνική ναυτιλία να παραμείνει ισχυρή και ανταγωνιστική και τις επόμενες δεκαετίες.

